

VOETBAL

IN DE REGIO

31 mei 2022 uitgave nr.24

Gorinchem, Werkendam, Sleeuwijk, Arkel, Woudrichem, Hoornaar, Oudendijk, Vuren, Dalem, Herwijnen, Schelluinen en Spijk

Oplage 32.000 stuks

Voetbal in de regio is ook online te lezen op www.madeby-lands.nl

Seizoen **2021/2022**

Dit is een uitgave van Made By Elands
Adverteren? Bel! 06-14529712

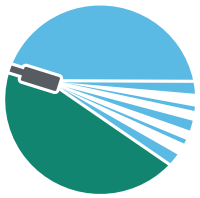

WIJ GAAN TOT HET
UITERSTE VOOR
UW ZAAK

1 karakter
advocaten

0183 - 356 752 • www.karakteradvocaten.nl

RiWin
HOGEDRUKREINIGING

*Omdat groen
niet altijd mooi is*

terrassen

steigers

straatwerk

WOUDRICHEM

WWW.DE HOGEDRUKREINIGER.NL

www.asngorinchem.nl

**ijzersterk in
schadewerk**

**Autoschade Service
Gorinchem**

Spijksedijk 10
Tel. 0183 - 635 636

GORCUMS BIERFESTIVAL

ZONDAG 26 JUNI 2022

CRAFT BEER
WIJN, FRIS
FOODTRUCKS
MUZIEK &
GEZELLIGHEID

TICKETS:

VOORVERKOOP € 12,00

via Dukas en Natuurcentrum

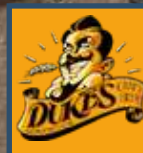
AAN DE KASSA € 14,50

Incl. glas, 3 munten & € 1,00 donatie aan NCG

13.00-20.00 UUR

LOCATIE:

**NATUURCENTRUM
Gorinchem**

WWW.GORCUMSBIERFESTIVAL.NL

**ROMANO
VOETBALSCHOOL**

**Wij maken jonge spelers
aantoonbaar beter en we laten
ze met meer flair voetballen!**

Volg gerust een gratis proeftraining
en ervaar de methode.

Wij geven ook keeperstrainingen.

Belangstelling:

Stuur een mail naar romanocalor@hotmail.com

Bellen kan ook: **06 - 48 86 46 16**

Raadpleeg ook de site voor alle andere activiteiten.

www.romanovoetbalschool.nl

Op naar een jong, ambitieus en herkenbaar Kozakken Boys

Hij was al trainer van Altena en was vlak voor het nieuwe seizoen eigenaar geworden van een bedrijf bovendien. Maar toen Kozakken Boys hem onverwacht het technisch-directeurschap aanbood, vlak voor Kerstmis 2021, kon Johan van der Werff natuurlijk geen nee zeggen. Hij is voortvarend begonnen aan zijn missie om een jong, ambitieus en vooral herkenbaar nieuw Kozakken Boys op te bouwen.

Tekst Matthijs Daniels
Foto Jan Noorlandt

Planning is cruciaal als je zoveel plannen tegelijk op het vuur hebt staan. De opstelling voor Altena's wedstrijd van morgen is net uitgeprint en zojuist heeft Johan van der Werff de nieuwe assistent-trainer van Kozakken Boys op visite gehad in zijn kantoor in Waalwijk – het kantoor van RegioinBedrijf, waarvan hij sinds 1 juli directeur-eigenaar is.

„Van buitenaf onderschat je wel eens hoe groot de club Kozakken Boys is”, verzucht hij. „Het is echt bizar wat er allemaal op je af komt als je bezig bent met een nieuwe trainer en selectie. Je krijgt mails van over de hele wereld, er komt er net een binnen uit Iran toevallig. Allemaal van zaakwaarnemers die beelden en statistieken van spelers toesturen, die zelf de tickets en hotelkosten willen betalen om ze te laten proeftrainen.”

Het is de afgelopen maanden regelmatig puzzelen met de beschikbare uren geweest, maar het viel nu eenmaal allemaal samen ineens. „Kees Spaan en ik hadden altijd het idee dat ik ooit het stokje van hem zou overnemen als technisch directeur. Wij hebben een goede klik samen en

Johan van der Werff: „Het was geen gespreid bedje om nu in te stappen, maar dan kun je het bed wel naar eigen inzicht opmaken.”

dezelfde ideeën over voetbal. Maar helaas scheidden Kees en Kozakken Boys eerder dan verwacht en gaat het sportief niet goed met de club. Het was ook geen optie om pas na het seizoen in te stappen, want dan moet de selectie al lang staan.”

Dat is gelukt. Op het moment van spreken is er een akkoord met twee aanvallers en is er contact met een assistent voor de nieuwe hoofdtrainer Scott Calderwood. „Daarna hebben we nog een middenvelder nodig en dan is de selectie compleet. Iedereen wil graag naar Werkendam komen, een eventuele nacompetitie heeft daar geen invloed meer op. Dat was ook een vereiste in de contractbesprekingen. Ook als we nacompetitie spelen ga ik er overigens van uit dat we in de tweede divisie blijven. Daarna ga ik me bezig houden met de plan-

ning van de voorbereiding. Als we nacompetitie spelen zit er tussen het einde van dit seizoen en de eerste training maar twee weken. Dat gaat natuurlijk niet. Dus wat doe je dan? Begin je wat later of start je met een aantal spelers uit de Onder 23?”

Jong en ambitieus

Terug naar de selectie. Er was duidelijk werk aan de winkel, gezien het teleurstellende verloop van de competitie. „Het was geen gespreid bedje”, stelt Van der Werff. „Dat heeft als voordeel dat je het bed naar je eigen inzicht kunt opmaken, maar ik had liever gezien dat het sportief heel goed ging en dat Kees Spaan met een grote bos bloemen door de voordeur was vertrokken. Als het Kozakken Boys goed gaat, maakt dat mij als Werkendammer tenslotte trots.”

„Het idee is om een eerste elftal samen te stellen met ambitieuze jongens van 20 tot 24, 25 jaar met een aantal sterkhouders eromheen. De formule waarmee Danny Buijs en Kees Spaan succesvol zijn geweest. Een herkenbare groep met minder wisselingen dan in de afgelopen jaren. Daarom hebben we veel nieuwe spelers ook voor twee jaar vastgelegd. Verder geloof ik niet in spelers die van de andere kant van het land moeten komen. Kun je van iemand verwachten dat hij nog twee uur in de kantine blijft hangen als hij nog anderhalf uur naar huis moet rijden? Ik ben zelf ooit drie maanden op en neer gereden naar Zwolle voordat ik er ging wonen. Daar word je ook niet fitter van. Lowie van Zundert en Niek Hoogveld komen straks uit Nijmegen. Dat is het verste weg.”

Onder 23

Het O23-elftal werd al genoemd. Dat krijgt een sleutelrol binnen de vereniging, voorziet Johan van der Werff. „We plukken er nu al de vruchten van en we moeten elk jaar één of twee spelers kunnen doorschuiven naar de A-selectie. Anders kun je financieel nooit met de top van de tweede divisie mee. Kozakken Boys blijft aantrekkingskracht houden door de uitstraling en het publiek, maar als elk jaar je beste twee spelers worden weggekocht, dan is dat maar zo. Dan zoeken wij de vervangers in talentvolle, ambitieuze spelers elders, zoals we nu onder andere bij Barendrecht, Hercules en ASWH hebben gedaan. Óf ze stromen in via de Onder 23, wat een interessant elftal is, zelfs voor spelers van BVO, die via Kozakken Boys alsnog een stap naar betaald voetbal willen maken.”

De trainersloopbaan van Johan van der Werff komt sneller dan voorzien ten einde. Voorlopig, op z'n minst, maar zijn nieuwe functie bij Kozakken Boys is in principe voor de langere termijn. Hij neemt straks afscheid van Altena, waar hij zeer succesvolle maar niet bekroonde seizoenen beleefde. Corona voorkwam een zo goed als zeker kampioenschap en ondanks drie periodetitels werd er zelfs geen nacompetitie uitgespeeld.

Het stemt niet bitter. Totaal niet zelfs. „De jongens waarmee ik heb gewerkt vinden het jammer dat ik stop. Dat is uiteindelijk de belangrijkste beoordeling. Ik heb nooit aan mooie praatjes gedaan en het is niet altijd de makkelijkste weg om altijd zo direct te zijn als ik. Maar dan nog zijn er volgens mij weinig spelers die zullen zeggen dat ik een slechte trainer was. Ik heb vooral plezier willen hebben en dat heb ik tot het einde gehad.”

‘Een krantenwijk lopen om voor Kozakken Boys te kunnen spelen’

Het is bepaald niet het seizoen van Kozakken Boys. We moeten terug naar de beginjaren van deze eeuw dat het eerste elftal op het hoogste amateurniveau zo in de problemen kwam. Het is wél het seizoen van spits Johnny Lommers.

Tekst: Wout Pluijmer

Kozakken Boys knokt het hele seizoen 2021-2022 tegen degradatie. Dat past niet bij de club en past niet bij de selectie. In december, toen de competitie door corona opnieuw stillag, moest trainer Rick Adjei vertrekken en keerde Michel Langerak

als trainer weer eens terug. Heel even was er sprake van een opleving, maar op het moment dat wij dit verhaal optekenen staat Kozakken Boys op vijf punten van de veilige vijftiende plaats. Op 4 juni na de laatste wedstrijd, tegen ASWH, wordt duidelijk hoe de maand juni eruit gaat zien. Kunnen de ‘boys’ een korte vakantie vieren of gaat het slopende seizoen, in verband met de nacompetitie, door tot de laatste zaterdag in juni.

Werkendams bloed

Het klinkt vreemd uit de mond van de enige speler in de selectie met Werkendams

bloed, maar de 24-jarige Johnny Lommers - hij is op weg naar zijn tiende doelpunt van het seizoen - kijkt nu al terug op alle speeltijd die hij kreeg en de mooie momenten. „Die beslissende goal op De Zwaaijer in de slotminuut tegen IJsselmeervogels blijft het langste bij natuurlijk. Maar ook de treffer in Hardenberg bij HHC was fantastisch. Dat waren beslissende momenten in een fase dat wij de punten zo verschrikkelijk hard nodig hadden.”

Lommers stelt wekelijks vast dat de sfeer nooit onder die mindere resultaten is gaan lijden. „Wij vormen dit seizoen een

echt vriendenteam. Er heerst een supersfeer. Iedereen blijft na afloop even hangen. Het is jammer dat dit niet tot uiting komt in de punten, maar hopelijk komt dat nu nog.” Overpeinzend komen bij Lommers ook de vele momenten boven dat Kozakken Boys de punten in de laatste fase van een wedstrijd verspeelde. „Ik ben een super clubman en misschien raakt het mij van binnen nog wel het meest als wij verliezen. Dat doet elke keer weer pijn.” Na de 3-0 winst op HFC was er weer hoop. De club leefde meteen weer op. Aan het einde van het seizoen 2018-2019 liet de 1.93 meter

lange Lommers zich al gelden als spits van de hoofdmacht. „Ik speelde nog in het tweede elftal en had geen contract. Ik kreeg vijf invalbeurten, scoorde drie keer en hield er een leuk contractje aan over. Net op tijd, want ik was al een beetje in de regio aan het rondkijken. Ik wilde elke week spelen.” De spits bleef behouden voor de tweededivisionist uit Werkendam. „Goed dat ik bij Kozakken Boys kon blijven, want bij deze club ligt toch mijn hart. Ik heb altijd een krantenwijk gelopen om niet op zaterdag te hoeven werken en mijn wedstrijden voor Kozakken Boys kon spelen.”

Vloerbekleding en raamdecoratie

- PVC vloeren
- Tapijt
- Laminaat
- Vinyl
- Binnen zonwering
- Egaliseren
- Trap stofferen
- Raamdecoratie

**Altijd
de beste
prijs!**

Nieuwsgierig geworden naar onze mogelijkheden?
Neem dan contact met ons op of kom eens langs bij:

Vlietskade 1701, 4241 WJ Arkel | +31 (0)6 184 811 69
info@coenraadsstofferingen.nl | www.coenraadsstofferingen.nl
Showroom geopend op woensdag van 09.00 - 17.00 uur
Donderdag en vrijdag van 09.00 - 14.30 uur
Andere dagen van de week op afspraak!

DUURZAAME AFDICHTINGS- EN MONTAGETECHNIEK

Connect Products
Duurzaamheidsring 220
4231 EX Meerkerk
Tel.: +31 (0)347 341 916
Fax: +31 (0)347 341 645
www.connectproducts.nl
sales@connectproducts.nl

WWW.CONNECTPRODUCTS.NL

*dé huiskamer
van de Lingewijk*

GEMEENSCHAPSHUIS
DE BOGERD

Kijk voor ons actuele programma op onze website www.stichtingdebogerd.nl

W. de Vries Robbéweg 100 | 4206 AN Gorinchem | T (0183) 820 284

Ingezet beleid wordt voortgezet, Cees Lagendijk nieuwe 'td' bij SteDoCo

Cees Lagendijk beweegt zich al heel wat jaren in de voetbalwereld. Hij was een heel behoorlijke voetballer en trainer van acht clubs op alle niveaus, van de hoofdklasse in de onderafdeling tot de amateurtop in dit land. Werd technisch manager bij Gorinchems grootste club GJS en is nu ingestapt als technisch directeur bij het ambitieuze SteDoCo in de derde divisie.

**Tekst: Wout Pluijmer
Foto: Jan Noorlandt**

Het begon allemaal bij Groot-Amers. Daar startte een lange trainerscarrière voor Lagendijk. Een 'vervelende knie' had net een einde aan een voetballoopbaan bij SVW gemaakt. Daar maakte hij de grote jaren van de 'streepjes' mee. Als voetballer was Lagendijk al een strateeg en veel pratend. Het was toen al helder dat hij nog lang niet klaar was in dit wereldje. Ruim dertig jaar later is dat duidelijk geworden. In het intro staat in een notendop welke weg hij bewandelde. „Met Groot-Amers werd ik als 26-jarig trainertje meteen kampioen. Ik dacht dat ik het allemaal had uitgevonden. Later bleek dat dit het opstapje in een harde wereld was, want ik ben ook gedegradeerd”, vertelt Lagendijk. Hij vertrok naar het Westen. Trainde CVV, een grote naam in voetballand, daarna volgden Zwijndrecht (nu ZBC '97, red.), Rijsoord en Sleeuwijk waar feesten vaak belangrijker was dan punten. „Daar op De Roef in Sleeuwijk heb ik wel leren relativeren.” Twee

Nog één keer bij de voor Cees Lagendijk zo vertrouwde dug-out. Als 'td' zoekt hij de tribune op

jaar later volgde de harde realiteit bij Heerjansdam, waarmee Lagendijk in zijn eerste seizoen degradeerde. Vervolgens kreeg ook hij met Heerjansdams 'koning' Janus van Peenen te maken. „Een geweldige vent, maar hij bemoeide zich overal mee. Janus was wel de enige voorzitter die met zijn club een plan had en daar week hij niet vanaf.” In zijn tweede seizoen vloog de Gorinchemer eruit. De enige keer in al die jaren dat hij zijn congé kreeg. Vervolgens bracht hij SteDoCo van de derde naar de hoofdklasse, waarna hij op een paar honderd meter van zijn woning aan het GJS-avontuur begon.

Topsport

Na zeven jaar trainerschap bij GJS werd Lagendijk bij de Dalemers verantwoordelijk voor het volledige technisch beleid. „Corona brak uit, maar dat was het niet alleen, ik voelde mij niet lekker in die functie. Ik was te veel met breedtesport bezig in plaats van topsport en ben in mei 2020 gestopt. Ik heb de mensen, waar ik geweldig mee had samengewerkt, een hand gegeven en ze bedankt voor acht prachtige jaren en dacht met voetbalpensioen te gaan. Ik was 56 jaar, het was goed zo.” Cees Lagendijk sprak het nooit uit,

maar hij koesterde al langere tijd de wens om bij SteDoCo 'td' te worden. Toen de huidige technisch directeur, Wim den Braven, hem belde om over SteDoCo te praten, stelde Lagendijk hem de vraag waarom hij belde. „Als je mij vraagt trainer te worden, zeg ik nee. Als je het over een technisch directeurschap wilt hebben wil ik daar erg graag over praten.” Lagendijk weet wat er de komende drie jaar in Hoornaar van hem verwacht wordt. Hem is gevraagd om de verbinding tussen de Stichting en de club warmer te maken. Opdracht twee is om meer binding met de regio te krijgen. Als laatste is er nog altijd de wens om de stap naar de tweede divisie te maken.

Technische staf

Feitelijk gaat de overeenkomst tussen SteDoCo en Lagendijk straks per 1 juli in. „Wij hebben wel al in januari afgesproken dat ik toen per direct met de huidige technische commissie zou meelopen. In de huidige periode nemen wij, dus Wim den Braven, Johan van der Werken en ik, samen de beslissingen. Wij zijn eerst begonnen met het samenstellen van de technische staf. Al snel waren wij het erover eens dat de keuze voor Rick Adjei als trainer de juiste is.” André Hoekstra wordt de assistent van Adjei. Belangrijk vindt Lagendijk straks de rol van Hans Bos. De ras Unitasser gaat in het kader van de cursus UEFA A assisteren bij Adjei, maar gaat zich ook bezighouden met het tweede elftal en de jeugdafdeling. Bos gaat trainingen en clinics verzorgen en loopt mee

met de trainers. Analist en ex-trainer Leo Dekker wordt straks toegevoegd aan de technische staf. De huidige keeper Stephan Veenboer wordt keeperstrainer en zal in die hoedanigheid ook keepers (trainers) clinics binnen de club gaan verzorgen.

Naast de enthousiaste cameraman Wim Zijdeveld, is er tot slot nog de uitdrukkelijke wens een gespecialiseerde video-analist aan de technische staf toe te voegen. „Onze 'medici' - FysioPP van Bart den Hartog, Jori van Zee en Hennie Schrijver - willen wij graag nog dichter bij de technische staf betrekken. Ook hier is een duidelijke ambitie om nog verder door te professionaliseren”, laat Lagendijk optekenen. „Nieuw is bijvoorbeeld dat er vanaf komend seizoen bij alle trainingen, naast een verzorgster en een fysio, ook structureel een hersteltrainer aanwezig zal zijn.”

Terugkomend op de derde doelstelling, weet Lagendijk dat het niet gemakkelijk wordt om de sprong naar de tweede divisie te maken. „Daarin staan wij niet alleen, want er zijn jaarlijks nog een aantal heel behoorlijke clubs die dat plan ook hebben.” Hij denkt meteen innoverend. „Ik ben bij de KNVB aan het uitzoeken of ik een talent uit deze regio twee keer in de week bij SteDoCo kan laten trainen, maar dat hij na de donderdagtraining bij zijn eigen club daar op zaterdag gewoon zijn wedstrijd speelt. Kan dat, mag dat, hoe staat zijn club daarin? Daar zoek ik antwoorden op”, besluit Lagendijk.

SteDoCo begroet een sterk zevental als nieuwkomers

SteDoCo begroet volgend seizoen de volgende nieuwkomers. Wij zullen ze introduceren. Doelman Maarten de Fockert (is nu clubloos en ex Excelsior), Junior Ebobo (TEC), Elvio van Overbeek en Jeffrey van Nuland (Kozakken Boys), Rick van Loo (LRC Leerdam), Everon Pisas (Unitas) en Ali Mousaoud (Roda JC).

**Tekst: Wout Pluijmer
Foto: Jan Noorlandt**

Vrijwel alle genoemde spelers voetballen nu en in het verleden bij een BVO of in de top van het amateurvoetbal. Everon Pisas moet op de rechterflank Benjamin van Wanrooij doen vergeten. De Dordtenaar ziet zijn overstap naar SteDoCo als weer een stap omhoog. „Ik weet dat er op zaterdag meer toeschouwers bij derde-divisiewedstrijden komen kijken dan op zondag. Vaak staan er bij Unitas

goed honderd mensen langs de lijn. Bovendien is SteDoCo een club met ambitie, die op termijn de stap naar de tweede divisie wil gaan maken. Gelukkig kan ik bij Unitas rekenen op begrip.

Zij weten dat ik op alle gebied weer een stapje maak”, aldus Pisas, die eerder voor Pelikaan, FC Dordrecht, het Roemeense ACS Poli Timisoara, Kozakken Boys en IFC uitkwam. Ook Ali Mes-

Everon Pisas – hier nog in Unitas-shirt – gaat zijn acties bij SteDoCo maken

saoud lichten wij er graag even uit. De Amsterdammer moet SteDoCo straks vanuit het middenveld de juiste richting geven. De gelouterde 30-jarige ex-prof geeft aan niet naar Hoornaar te komen om af te bouwen. Messaoud begon in de hoofdstad bij DWS, waarna AZ hem oppikte. In Alkmaar doorliep hij elf jaar lang de uitstekende jeugdopleiding. Willem II, met Jurgen Streppel als trainer, haalde hem naar Tilburg. „Daar heb ik echt een mooie tijd gehad. We werden kampioen in de Jupiler League.” Daarna volgde FC Vaduz waarmee in de Zwitserse competitie uitkwam. Messaoud koos vervolgens voor NEC en Excelsior waarna het Deense Vendsyssel FF zich meldde. In de corona tijd koos hij voor Roda JC waar hij dacht te verlengen maar dat lukte niet. Messaoud sprak met wat clubs uit de Nederlandse tweede- en derde

divisie. „In de gesprekken met SteDoCo kreeg ik het beste gevoel. Met trainer Rick Adjei had ik al snel een klik.” Rechtervleugel aanvallende Elvio van Overbeek en controlerende middenvelder Jeffrey van Nuland spelen dit seizoen wekelijks voor Kozakken boys in de Jack's league. Een specialiteit. Spits Ebobo is groot en handig en ook een uitstekende kopper.

De volgende spelers verlaten de club. Zij gaan voor een nieuwe uitdaging of hangen de kicks aan de wilgenboom. Olivier Pilon (Scherpenzeel), Laurens van der Voort (Sportlust'46), Gytano Dos Santos (RVVH), Bryan Jongeneel (De Alblas), Jeroen Sterrenburg (Achilles Veen), Petar Stoskovic (UNA), Jochem van der Werff (Schelluinen) Giovanni Hiwat (nieuwe club nog onbekend). Benjamin van Wanrooij en Vincent Verheul (Stoppen)

Een rijkschool zoals een rijkschool hoort te zijn

Peltenburg rijopleidingen.nl

06-153 657 96

peltenburgrijopleidingen.nl

Zicht risico- en
verzekeringsadviseurs

“Hoe scoort u op het gebied van
bedrijfsrisico's zoals cybercrime?”

Matthieu Versluis
zakelijk risicoadviseur
06 – 517 09 382

Ettensebaan 31 • 4813 AH Breda • www.zichtadviseurs.nl

VERZEKERING • BEDRIJFSRISICO • HYPOTHEEK • PENSIOEN **gelukkig geregeld!**

VROON

GORDIJNEN ATELIER

VOOR ADVIES EN
REALISATIE IN
RAAMDECORATIE

- Rolgordijnen/Plisse/
Lamellen
- Gordijnen
- Gordijnen op ringen
- Vitrage
- Vouwgordijnen/Blinds

Bullekeslaan 8 • 4203 NH Gorinchem • T (0183) 638115 • F (0183) 638120
E info@vroongordijnenatelier.nl • I www.vroongordijnenatelier.nl

Fysio PP: Testen en meten

Prestaties bevorderen en blessures voorkomen

De trainingen en wedstrijden weer oppakken na een (verplichte) pauze is een blessure gevoelige periode. Hoe pak je dit verstandig aan? De fysiotherapiepraktijk Fysio PP is gespecialiseerd in het behandelen en de preventie van sportblessures.

Blessures domme pech?

Blessures worden vaak toegeschreven aan pech of een ongeluk. Voor een gedeelte van de blessures is dit zeker waar. Voetbal is een contactsport, een ongelukkige actie van je tegenspeler kan ervoor zorgen dat je geblesseerd raakt. Toch, vindt een groot deel van de blessures zijn oorsprong in: type training, belasting, verhouding inspanning en ontspanning, blessure historie en herstel daarvan, stress, coping strategieën en voeding. Een voetballer die bijvoorbeeld te lang en te zwaar belast wordt zonder voldoende rust is kwetsbaarder voor blessures.

Metten is weten

Omdat voorkomen beter is dan genezen biedt Fysio PP sport specifieke fitheidstesten aan clubs en sporters. De fitheid van een sporter wordt in kaart gebracht aan de hand van preventieve en prestatieve testen. Op basis van de uitkomsten van deze testen krijgt iedere speler een trainingsprogramma

op maat mee. Ook de trainer krijgt een overzicht, zodat hij zijn trainingsprogramma kan afstemmen op de fitheid van zijn spelers.

Na een periode van ongeveer 8 weken worden de sporters nog een keer getest. Op deze manier wordt gemonitord of de fitheid van de spelers verbeterd. Blijft de fitheid hetzelfde of neemt deze af? Dan kan dat een teken zijn van overtraining, blessure of onvoldoende trainingprikkels. Zo kunnen blessures al in een vroeg stadium gedetecteerd of zelfs voorkomen worden.

Vooral na een periode van rust, zoals de zomervakantie, winterstop of COVID-19, is het nuttig om de fitheid van spelers in kaart te brengen. Fysio PP brengt in kaart hoe iedere speler er voor staat en hoe zij op een verantwoorde manier de training weer kunnen op bouwen, blessures voorkomen en prestaties verbeteren.

Over Fysio PP

Naast sportfysiotherapie en het afnemen van fitheidstesten (ook voor andere sporten dan voetbal) biedt Fysio PP diverse diensten, zoals manuele therapie, dry needling, kinderfysiotherapie, bewegsgroepen voor ouderen, small group

training, sportanalyses en athletics skills training. Fysio PP is flexibel geopend (ook 's avonds) om zo iedereen van dienst te kunnen zijn! In de praktijk zijn tevens een voedingsdeskundige en sportpsychologe werkzaam. De voedingsdeskundige begeleidt sporters met specifieke vragen zoals voeding rondom training, maar ook aankomen en afvallen. De sportpsycholoog begeleidt sporters met specifieke vragen op het mentale vlak van sport, zoals wedstrijdspanning of motivatie. Fysio PP organiseert in samenwerking met diverse verenigingen ook bijeenkomsten waarin aandacht wordt besteed aan alle aspecten rondom sport, blessurepreventie en voeding.

FYSIO PP
physical
performance

Adres Vuren: Molenlaan 3, 4214 EA Vuren
Adres Gorinchem: Bataafsekade 6, 4202 AX Gorinchem
Telefoon: 0183 766041 Whats App: 06 13137875
info@fysiopp.nl www.fysiopp.nl

Hans de Jong is pas vijf jaar trainer maar werkt al in de subtop van het amateurvoetbal

De trainerscarrière van Gorinchemer Hans de Jong is snel gegaan. Vijf jaar geleden stapte hij in bij vierdeklasser Brakel. Inmiddels is hij een half jaar operationeel bij derde divisionist Unitas.

**Tekst: Wout Pluijmer
Foto: Jan Noorlandt**

Het is wel de ideale volgorde geweest. Als hoofdtrainer starten op het allerlaagste niveau, bij Brakel, dat het seizoen daarvoor eindigde op min drie punten. „Samen met mijn assistent Peter Pannenkoek en voorzitter Bennie van Veen, die mij durfde aan te stellen, is de club toen van onderuit opgebouwd. Wij moesten met heel weinig middelen creatief denken. Het was voor mij de beste leerschool om te beginnen. Ik was 32 jaar en mocht fouten maken. Werkte in een kleine gemeenschap en een fantastische spelersgroep, waar je lief en leed mee deelt.” De Jong schreef zijn gevoel, bij dat laatste jaar van de voetbalclub Brakel voor de fusie, op in de landelijk goed ontvangen roman ‘Het mirakel van Brakel’. Toch al ruim drieduizend keer over de toonbank gegaan. En heel bijzonder, Brakel promoveerde en dat leverde De Jong al eerder de aanstelling

Hans de Jong fel coachend in de rug gedekt door Peter Pannenkoek

bij de nieuwgevormde fusieclub BZC'14 op. Het uitbrengen van het boek opende voor hem later deuren. „Bij mijn aanmelding voor de cursus UEFA A kwam men daarop terug. Leuk ook dat voormalig Oranje-doelman Hans van Breukelen delen uit het boek citeert tijdens zijn

lezingen.” Om te vervolgen: „Het project BZC'14 was interessant, maar lastig.”

Indruk

Zijn entree als trainer in het voetbal was opgefallen. De Jong had na BZC'14 de keuze tussen een aantal

clubs. Het werd Wilhelmina'26 in Aalburg. Hij kwam in coronatijd binnen en na twee duels was voor Wilhelmina'26 het seizoen al voorbij. Die 180 minuten hadden kennelijk indruk gemaakt, want de club verlengde de overeenkomst al snel met een jaar. Het werd opnieuw een leerzame periode. De Jong, die ook stageliep bij Unitas, dat drie niveaus hoger uitkomt, in de derde divisie, bleek een andere visie te hebben dan het Wilhelmina'26-bestuur. „Het werd mij duidelijk dat werken op hoger niveau beter bij mij past. Het is meer prestatiegericht en er spelen geen directie relaties tussen spelers en andere betrokkenen zoals bij een dorpsclub. Bij Unitas gelden andere krachtvelden. Op dat niveau telt alleen winnen. Je kan meer van de spelers eisen. „Toen mij werd gevraagd het werk van de ontslagen Michel van Oostrum voorlopig over te nemen, heb ik niet getwijfeld en ben erin gestapt.” Het contract met Wilhelmina'26 werd in overleg ontbonden en De Jong werd door Unitas tot medio 2023 aangesteld als hoofdtrainer.

Resultaat

Zijn start bij Unitas was niet gemakkelijk. Verrassing Jerrel Hak vertrok direct naar IJsselmeervogels en

de sterke centrale verdediger Mo Kibrom viel weg met een meniscus blessure. De herstart van de competitie verliep niet naar wens. Mogelijk door wat onrust, want spelers en de club stelden voor de toekomst nieuwe doelen. „Het was een lastige periode. Ook voor mijzelf, want ik zat in de belangrijkste fase richting het afronden van het UEFA A-diploma. Omdat er frequente lijnen zijn met de technische commissie en het bestuur, kon ik uitleggen waarom bepaalde keuzes werden gemaakt. Dat helpt wel, hoor. Nu is er weer rust omdat de groep voor volgend seizoen steeds meer vorm krijgt. Je ziet dat de overwinningen ook weer komen.”

Hans de Jong hoopt dat het publiek gaat erkennen dat Unitas op een mooi niveau uitkomt. „Wij werken er hard aan om het team een meer regionaal tintje te geven, het publiek moet zich kunnen identificeren met de spelersgroep. Keihard werken en streven naar dominant voetbal. Niet voor niets krijgen de talenten Daan Goes en Daan Ruwaard steeds meer speeltijd. Omar Boulamhayan en Alexander McDermott zijn Gorinchemse jongens en een aantal talentvolle jeugdspelers zal ook hun kans gaan krijgen.”

‘Eerst bij Unitas in de derde divisie maar eens een basisplaats zien af te dwingen’

Daan Ruwaard geldt als een van de grote talenten in de Gorinchemse regio. Hij pakte eerst twee promoties met Arkel, waar het voor hem allemaal begon. Nu zit hij bij Unitas in de derde divisie tegen een basisplaats aan.

**Tekst: Wout Pluijmer
Foto: Jan Noorlandt**

Met Arkel beleefde de 21-jarige Ruwaard twee promoties achter elkaar. Uniek, want dat maken weinig voetballers mee. Hij stond bij veel grote clubs op het lijstje, maar het werd in 2020 toch Unitas, dat hem eerder, in 2018 al, benaderde. Unitas zat al geruime tijd in een flow en promoveerde in dat seizoen naar de derde divisie. Het was duidelijk dat de club hem bleef volgen. „Ik zat echter met Arkel in een fantastische groep en wilde ook graag nog een jaar in de tweede klasse op zaterdag meemaken. Dat is gelukt. Pas daarna heb ik de stap naar Molenvliet gemaakt, waar Jeroen van Bezouwen mijn trainer werd.” Ruwaard had pech, want hij raakte in zijn eerste seizoen bij Unitas in november

geblesseerd en werd geopereerd aan een knie. De meniscus was kapot waar een stukje vanaf werd gehaald. Bij de nieuwe trainer, Michel van Oostrum, kon hij in 2021 eindelijk volledig aansluiten. Stap voor stap kreeg hij meer speeltijd. „Dan pas proef je het niveauverschil. Tegenstanders zijn veel slimmer. Het is nog steeds wennen, want het is in de derde divisie nooit echt man tegen man. Je moet je ruimte vinden in de zone en steeds goed om je heen kijken. De coaching is heel belangrijk. Ik probeer in de wedstrijden zoveel mogelijk op te steken van de ervaren medespelers.”

Schoppen

Soms denkt hij terug aan zijn beginjaren bij Arkel. „In B1 had ik de opdracht om met de bal aan de voet een paar man voorbij te gaan en daarna iemand in stelling te brengen. Als ik dat bij het eerste, dat toen nog in de vierde klasse speelde, probeerde, had ik onderweg al drie schoppen te pakken”, herinnert Ruwaard zich. In zijn laatste periode bij Arkel sliep hij bijna op het voetbalveld. „Ik

was inderdaad vrijwel elke dag op het veld of in de zaal met voetbal bezig. Nu ik bij Unitas speel heb ik toch voor het veldvoetbal gekozen. De combinatie met zaalvoetbal is niet meer te doen. Ik merk nu dat ik na de trainingen bij Unitas een dag rust goed kan gebruiken.” Daan Ruwaard groeide op in het Lingedorpje Kedichem. Hij voetbalde daar in zijn jeugd stevast met zijn oudere broer Stijn op straat en volgde hem

maar ASV Arkel. „Wij speelden even samen in het eerste.” Op zijn zestiende maakte hij zijn debuut in de hoofdmacht. „Onder Richard Smaal. Ik was nog B-junior. In augustus debuteerde ik in een oefenwedstrijd. Vervolgens heb ik geen competitiewedstrijd gemist. Het is mijn geluk geweest dat ik op jonge leeftijd bij een vierdeklasser voetbalde. Op hoger niveau stroom je op die leeftijd niet zomaar in.”

Hoogstandje van Daan Ruwaard die bij Unitas basisplaats wil afdwingen

Basisplaats

Bij Unitas loopt het seizoen naar het einde. Daan Ruwaard krijgt van de nieuwe trainer, Hans de Jong, steeds vaker een basisplaats. Een aantal keer op de voor hem vreemde rechtsbackpositie omdat een aantal spelers met blessures kampt. „Ik vind het prima hoor, want voor mij is het belangrijk om minuten te maken.” Ruwaard houdt de mutaties richting het volgend seizoen nauwlettend in de gaten. „Het ziet er naaruit dat er gezien het aantal vertrekkers een plaatsje op het middenveld vrijkomt.” Beleidsbepalers bij Unitas zien uiteraard graag dat jonge spelers uit eigen geledingen, zoals Ruwaard en Daan Goes, deel gaan uitmaken van het basisteam. Het is natuurlijk aan trainer De Jong om de puzzel te leggen. Ruwaard heeft bij Unitas een amateurcontract tot 2023. „Dat betekent niet dat ik niet weg kan. Ik heb met SteDoCo gesproken en heb wel getwijfeld omdat het zaterdagniveau nog wat hoger is. Ik wil echter eerst bij Unitas van vaste waarde zijn, pas dan kijk ik mogelijk verder.”

Let's create wonders together

strategie content marketing

We frame, we aim, and it works!

Fraimworks is een allround creative branding agency met een uitgebreid dienstenaanbod.

www.fraimworks.nl

All-Om is al sinds 1990 werkzaam als geselecteerd montage- en installatiepartner voor o.a. Ikea. Door onze vakkennis en kwaliteit wordt het steeds drukker bij All-Om en zijn wij

altijd op zoek naar vakmensen

Op dit moment is er plaats voor een **keuken inmeter**, een **keukenmonteur**, een **servicemonteur** en een **stukadoor**.

Heb jij zin in een baan bij een solide bedrijf waar je alle vrijheid hebt om lekker met je vak bezig te zijn?

Mail dan je sollicitatie t.a.v. Mariska Schrijver naar info@all-om.nl.

Meer info: www.all-om.nl

OOK VOOR
ZZP

Vakmensen krijgen alle ruimte bij All-Om

ALL OM

Interieur realisatie

'Ik probeer het erfgoed van SVW uit te dragen, net als mijn vader'

Hij is niets minder dan een SVW-monument. Een kwart eeuw SVW 1, nog vele jaren langer verbonden en verknocht aan de club en op de drempel van zijn vierhonderdste officiële wedstrijd als leider. Robert Sluijk volgt op het SVW-terrein met trots de voetsporen van zijn vader Bertus en dat doet hij met verve.

Tekst Matthijs Daniels
Foto's Jan Noorlandt

Robert Sluijk zal bewoordingen als bovenstaande zelf nooit beamen. Zijn rol is op de achtergrond en daarbij past bescheidenheid. Maar hij is wel degelijk een van de nieuwe iconen in de lange SVW-historie, zoals bijvoorbeeld ook Kees van Baalen en Michael van Arkel dat zijn. In 2023 wordt hij 50 jaar en viert hij zijn negende gestreepte lustrium. Sluijk begon dus op zijn vijfde te voetballen, speelde even in het tweede toen SVW nog een zondagclub was en sloot aan bij SVW-zaterdag 1, toen de zaterdagafdeling in 1994 werd opgericht.

Hij veroorloofde zich een uitstapje aan het begin van de eeuw: in een lager elftal bij Schelluinen, waar hij destijds veel vrienden en bekenden had spelen. En waar hij natuurlijk Rob Colijn trof, de trainer waarmee hij later een geweldige en succesvolle periode beleefde bij SVW. „Ik kwam in 2004 terug naar SVW, heb nog een jaar gevoetbald in het tweede en ben toen leider geworden, samen met Finus Romijn onder

Robert Sluijk: „SVW heeft door de jaren heen maar weinig seizoenen in de grijze middenmoot. Strijden om promotie of knokken tegen degradatie, er gebeurt altijd wel iets.”

Jaap de Jong. Daarna kwam Rob. In zijn eerste seizoen misten we nét promotie naar de eerste klasse: op de slotdag van de competitie redde we het niet tegen Oranje Wit en in de finale van de nacompetitie verloren we van Sliedrecht. Het waren geweldige jaren. Rob had een groot netwerk en ik kende ook veel mensen. Jongens als Ruben van der Werff, Ben Boeijsink, Tugay Türsücü en Dennis van Munster kwamen en dat werd een eenheid die het iedereen moeilijk maakte. Clubs als Sliedrecht en Stedoco waren in opkomst, maar hadden het tegen ons lastig.”

Pizza

„Die eenheid zie je in het SVW van nu weer terug. Tutu Ndona en Johnny Wijnbelt hebben ook een hechte groep bij elkaar gezocht. FC Dierentuin, noemen ze zichzelf. Qua sfeer kun je deze ploeg best vergelijken met die jaren van Rob Colijn. Het enige verschil met vroeger is dat er geen bier de kleedkamer wordt binnengebracht na afloop, maar pizza. Mijn rol? In de tijd van Rob deed ik wat meer op het veld, denk ik. De organisatie rondom het eerste elftal zit nu wat strakker in elkaar. Ik ben meer een manusje-van-alles geworden. Ik regel de zaken in de

bestuurskamer en heb bijvoorbeeld het contact met de KNVB gehouden over de gestaakte wedstrijd tegen Wieldrecht.” Twee keer deed Sluijk een stapje terug. Eerst na het vertrek van Frans Vermeulen en daarna toen Team Eritrea binnenkwam bij SVW. „Daar zat niks achter verder hoor”, nuanceert hij meteen. „Ik wilde gewoon een keer een sabbatical. Ik ben wel gewoon als supporter komen kijken. Dan ging ik afwisselend naar SVW en Oranje Wit, waar mijn vriend Christiaan Perrier toen speelde. Maar uiteindelijk kruipt het bloed waar het niet gaan kan. Sinds 2016 ben ik weer leider. Net zoals mijn vader dat vroeger was bij SVW. Hij is later in het bestuur gekomen, ik sluit zeker niet uit dat ik dat ook nog eens doe. Net als mijn vader draag ik het erfgoed, het gedachtegoed van de club bij me en dat probeer ik zo goed mogelijk uit te dragen.”

Klassieker

Dat is voor later. Er is nu een andere klus te klaren. Van outsider bij de start werd SVW al snel een frontrunner in het lopende seizoen, uitmondend in een sprint-à-deux met Roda Boys om de hoofdprijs. Sluijk beleefde al veel bijzondere jaren ('de promotie in 2017 springt eruit: na een jaar vol incidenten met opgestapte spelers en sponsors eerst met 2-4 verliezen in de nacompetitiefinale tegen GDC en dan uit met 0-5 winnen') en deze jaargang zou hoog tussen de klassiekers kunnen komen. „We wisten dat we konden mee-

doen met deze selectie, maar na twee coronajaren is dit seizoen bovenal een slijtageslag. De fitste ploegen en de breedste selecties blijven overeind. Wij zijn fit én we zijn heel stabiel. Er is een heilig geloof in de groep geslopen: we hebben een missie en die gaan we voltooien. En dan kun je je wel afvragen wat er achter je A-selectie zit mócht je promoveren, maar daar zijn die jongens die daar staan te trainen niet mee bezig”, zo wijst hij vanuit de bestuurskamer richting trainingsveld. „Die gaan er alles aan doen om volgend seizoen in de eerste klasse te spelen.” De leider heeft een speciale vermelding voor één van zijn spelers: „Mounir El Ouazizi. Zonder iemand te kort te willen doen, maar hij draagt de aanvoedersband met verve. Hij is zo'n bindend figuur, met een uitstraling waardoor iedereen tegen hem opkijkt. En hij is een liefhebber; hij woont in Rotterdam, maar staat waarschijnlijk qua trainingsopkomst in de top drie. Hij zou een goede trainer kunnen zijn, daar ben ik van overtuigd. Ik hoop écht dat hij dat later wordt.”

„Het grootste compliment kregen we dit jaar van Roda Boys, vond ik. We verloren daar met 4-3 en zij – toch de topfavoriet voor het kampioenschap – vierden dat alsof ze de Champions League gewonnen hadden. Dat toont aan hoe de grootste clubs in deze klasse ons zien: als een hele goede ploeg. Ik hoop dat het tot iets moois mag leiden. We hebben hoe dan ook een prachtig seizoen achter de rug.”

'Niets mooier dan promoveren met jongens uit eigen stad'

Hij is een van de toegewijde krachten onder het recente succesverhaal van SVW. Adem Kahraman moet het niet hebben van zijn fluwelen touch, van zijn doelpunten of slimme assists. Nee, hij stelt zijn ijzeren longen in dienst van de ploeg, die hem in staat stellen negentig minuten lang de rechterflank te bestieren. Althans, als de topconditie weer terug is.

Tekst Matthijs Daniels
Foto's Jan Noorlandt

Want eerlijk is eerlijk: hij is niet op zijn best geweest sinds de coronabreking voorbij is. Daar is Adem Kahraman zelf heel open over. „Ik heb lang alles gespeeld sinds ik in 2019 naar SVW kwam, maar dit seizoen niet meer. Ik heb mijn niveau niet altijd gehaald, fysiek was het allemaal wat minder. In coronatijd heb ik te weinig gesport, ik heb vooral veel tijd in mijn bruiloft

Adem Kahraman: „Het is een bijzonder seizoen, mooi om mee te maken.”

gestoken. Ik heb mijn minuten echt nog wel gemaakt, maar Claudi Nzita en Jordanis Moschatsis staan ook rechts achterin.”

„Mijn conditie is altijd mijn kracht geweest: negentig minuten mee opkomen als rechtsback. Nu moet ik meer doseren. Maar het komt terug, dat voel ik wel, nu ik weer meer train en speel. Hopelijk ben ik snel topfit.”

Uit de stad

Adem Kahraman (28) is er eigenlijk 'één van de concurrent'. Hij brak als jonge speler onder Ries Fok door bij Unitas op zondag, speelde er later een jaar voor de zaterdagtak en kwam daarna via vriend Semih Kaplan in contact met Heukelum. „Marco Verbeek (nu trainer van GJS, red.) was er trainer. Daar heb ik nog altijd goed contact mee. Een aardige man en echt een goede trainer. Na mijn eerste jaar in Heukelum benaderde

Tutu Ndona me al voor SVW, maar toen wilde ik liever nog een jaar bij Heukelum blijven. Toen Tutu een jaar later weer belde speelden er al veel vrienden en bekenden bij SVW. Met Hicham Farhou en Enes Zencirkiran had ik in de klas gezeten, met Nasreddine el Khalki had ik al samengespeeld, Jordanis kende ik. Niets is mooier dan promoveren met allemaal jongens uit je eigen stad. Daar wilde ik graag aan meedoen.”

De promotie van de derde naar de tweede klasse werd in het eerste coronaseizoen 'afgehandeld' door de KNVB. De eventuele hoofdprijs, promotie naar de eerste klasse, hoopt SVW op eigen kracht af te dwingen. De spanning stijgt... toch? „Dat valt eigenlijk wel mee”, ervaart Kahraman. „We genieten vooral van het voetbal, ik heb niet het gevoel dat de druk erg toeneemt. Het is wel een bijzonder seizoen, mooi om mee te maken!”

Verrassende gerechten op onze

NIEUWE KAAART

Ook glutenvrij

grand-café
't Gelagh

Varkenmarkt 17
Gorinchem

0183 - 689 191
www.gelagh.nl

VAN **ROOIJEN**
accountants

Voor ondernemers,
van start tot finish.

ADVIES • ACCOUNTANCY • FISCALITEIT
ONLINE (SALARIS)ADMINISTRATIE
FINANCIËLE PLANNING • OVERNAME

Appeldijk 35 • 4201 AE Gorinchem

0183 - 63 27 88 info@vanrooijenaccountants.nl

vanrooijenaccountants.nl

BUSINESS UNITED GJS

schot in de zaak

Business United GJS: For More Business

Business United GJS (BUG) is de businessclub van én voor GJS die in 2008 is opgericht. De bijna vijftig leden van de businessclub steunen niet alleen de vereniging. Ze krijgen ook de gelegenheid zichzelf te profileren en te presenteren aan de leden van de businessclub zelf.

De BUG is opgericht om de vereniging GJS in de breedste zin van het woord te faciliteren met bijvoorbeeld materialen om te trainen. Ook het buitenverkooppunt is door de BUG mogelijk gemaakt. Daarnaast ondersteunen we primair het jeugdbeleidsplan en het vrouwen- en meisjesvoetbal van de club. De komende periode gaan we ons inspannen om de noodzakelijke uitbreiding van het clubgebouw mogelijk te maken.

De BUG is méér dan alleen het ondersteunen van de vereniging. We bieden onze leden graag de gelegenheid

om er zelf ook business uit te halen. Als Business United GJS, de naam zegt het al, bieden we een platform waarbij leden zakelijk met elkaar kunnen praten. Welke vragen spelen er onder de leden? Kunnen we iets voor elkaar betekenen? Daarmee willen we de businessclub een meer zakelijk karakter geven. En dat gaat verder dan alleen een visitekaartje uitwisselen. En een aantal keren per jaar een leuk event organiseren voor onze leden. Met ons succesvol initiatief van het businessontbijt creëren we een leuke en ontspannen setting waarbij leden vragen en ideeën uitwisselen. Leden stellen een voor hun relevante actuele vraag en andere leden bekijken op welke manier zij daar invulling aan kunnen geven. Gemiddeld een twintigtal ondernemers komen bij elkaar, eten een broodje, drinkt koffie en tegelijkertijd presenteert ieder lid zich op z'n eigen manier. Naast het structurele karakter van deze bijeenkomsten, waarbij

geprobeerd wordt om elkaar business te gunnen, verdwijnen uiteraard ook de leuke en gezellige ontmoetingen niet. Ook de jaarlijkse activiteiten gaan weer georganiseerd worden, zodat we elkaar minimaal één keer per kwartaal treffen.

Met een meer zakelijk karakter hoopt Business United GJS meer leden aan de club te kunnen binden. Door elkaar op zakelijk gebied beter te leren kennen, creëren we een mogelijkheid van business to business. Je ondersteunt met je onderneming dan nog steeds de vereniging, maar je krijgt daar óók iets voor terug. Door een grote variatie aan leden én hun netwerk zijn er altijd leden die jou als ondernemer kunnen helpen. Een kwalitatief sterke businessclub, daar streven we naar. Heb jij ook interesse in een lidmaatschap van de BUG bel met Ermö Kalmár (06-83792467) of stuur een e-mail naar business@gjs-gorinchem.nl.

Lid worden? Business United GJS • Postbus 3093 • 4200 EB Gorinchem • E business@gjs-gorinchem.nl • I www.gjs-gorinchem.nl/business

Joost Haggenburg: voetballende dj én verdedigende aanvaller

Kijkend bij een wedstrijd van GJS zal je de naam van Joost Haggenburg (25) niet snel voorbij horen komen. Niet omdat hij niet speelt. Nee, omdat teamgenoten hem steevast bij zijn artiestennaam noemen: Jayson Alanzo. Een gesprek over zijn twee passies: voetbal en muziek. „Als ik bij m'n eigen naam word genoemd, weet ik dat ik iets verkeerd doe.”

Tekst Tim Hartman
Foto Jan Noorlandt

In de jeugdelftallen van GJS was Haggenburg een aanvaller die het hele weekend stikchagrijnig was als hij niet betrokken was bij een goal. Inmiddels wordt hij als verdediger vooral stikchagrijnig van tegen-goals. „Ik ben eigenlijk totaal geen verdediger, want ik kan helemaal niet verdedigen, maar ik breng wel voetbal van achteruit en ik speel elke week. Het bevalt me eigenlijk wel”, zegt Haggenburg.

Volgend jaar krijgen jullie een nieuwe trainer. Zeg jij dan: 'Hoi, ik ben Joost, een verdediger'?
„Op die vraag weet ik écht geen juist antwoord. Ik vind verdedigen leuk en met meer voetbal van achteruit zouden we meer kunnen brengen als team, maar in mindere wedstrijden ben ik niet de rouwdouwer die je ach-

'Ik ben eigenlijk totaal geen verdediger'

terin nodig kan hebben. GJS is altijd het lieve jongetje van de competitie en dat ben ik zelf eigenlijk ook.”

Hoe ben je dan ooit in de verdediging beland?

„Trainer Marco Verbeek zette me ineens rechtsback. Daar had ik nooit gestaan, maar ik vond het best leuk, want ik speelde elke week. Tegen Roda Boys-uit zette hij me zelfs centraal achterin naast Sjors Hendriks. We wonnen met 1-5 en

ik bleef daar een tijdje staan. Totdat we op trainingskamp in Málaga de koppen bij elkaar staken en we onszelf avroegen wat er ontbrak binnen het team. 'Creativiteit' en 'kansen creëren' was het antwoord. Toen gooide onze assistent het balletje op of nummer 10 niets voor mij was. Dat probeerden we en ik verzorgde op trainingskamp meteen een goal en drie assists in een oefenduel. Ik bleef op 10 staan tot en met Drechtstreek-thuis. Ging voor

geen meter. We verloren met 1-0. Toen ben ik terug in de verdediging gezet. Daar speel ik nu eigenlijk het liefst. Als aanvaller verwacht ik elke wedstrijd goals of assists van mezelf. In de verdediging ben ik veel rustiger. Mijn verwachtingen zijn heel anders en sinds ik mijn muziek belangrijker ben gaan vinden, ben ik juist beter gaan voetballen. De druk lijkt er minder op te zitten.”

Door je muziek ben je beter gaan voetballen?

„Eigenlijk wel. Terwijl dat eerst juist helemaal niet zo was. Ik heb een tijdje veel gedraaid. Ook in het buitenland, in Marokko bijvoorbeeld. Had ik samen met een vriend echt veel boekingen en was de combinatie met voetbal lastig. Sliep je maar vier uurtjes, at je nog snel wat in de shoarmatent. Ik was ook niet fit en twijfelde om te stoppen met voetballen. Maar toen kwam corona en viel het draaien helemaal weg. Toen heb ik besloten om nog één keer ook vol voor het voetbal te gaan. Ik viel tien kilo af en het voetballen ging veel makkelijker. In 2021 ben ik ook solo gegaan in de muziek en nu is de balans tussen voetbal en muziek veel beter.”

Waar komt je artiestennaam Jayson Alanzo eigenlijk vandaan?

„Ik zat gewoon een keer op de wc

en ineens bedacht ik dat, haha! Zelfs de trainer noemt me geen Joost meer. Altijd Jayson. Als ik bij m'n eigen naam word genoemd, weet ik dat ik iets verkeerd doe.”

Je track Diamonds is inmiddels 700.000 keer beluisterd op Spotify.

„Dat zijn mooie aantallen. Echt nooit verwacht. We draaien 'm ook altijd in de kleedkamer voor de wedstrijd. Dat is heel leuk. Ik hoop nu eerst de miljoen streams te halen en komende zomer op festivals weer veel contacten op te doen. In de coronatijd zijn veel contacten verwaterd. Je moet de juiste mensen leren kennen, dan kan het snel gaan. Het is wel een wereldje waarin je brutaal moet zijn. Dat ben ik van nature niet echt, maar ik ga er wel vol voor.”

Wat is je grootste passie? Voetbal of muziek?

„Vroeger voetbal, maar ik wil nu echt mijn geld verdienen met draaien of produceren. Ik heb altijd tegen de trainer gezegd: ik stop al mijn energie in het voetballen, maar als ik in de muziek een kans krijg die ik niet kan laten liggen, qua draaien of bijvoorbeeld een studiosessie... Dan pak ik die kans en zeg ik het voetballen af. Dat zal ik ook de volgende trainer duidelijk maken.”

Trotse Jonas van Bakel dankzij Ajax en Frenkie de Jong in GJS 1

Voetballen in een eerste elftal: tot een paar jaar geleden haalde Jonas van Bakel (18) zijn schouders er nog voor op. Hij voetbalde vooral voor zijn plezier. Nu is hij maar wat trots dat hij al volop minuten in GJS 1 maakt.

Tekst Tim Hartman
Foto Jan Noorlandt

„Ik zat in de jeugd nooit in de hoogste teams. Ik viel er vaak net buiten. Ik heb ook nooit in de B1 gezeten bijvoorbeeld en was ook nooit de beste van mijn team”, begint Van Bakel te vertellen. Toch doet de slaatbloei het dit seizoen meer dan verdienen bij het eerste elftal van GJS. Hoe dat komt?

„Eigenlijk ben ik voetbal pas serieus gaan nemen toen Ajax tot de halve finale van de Champions League kwam. Dat seizoen met Frenkie de Jong, naar wie ik nog steeds heel vaak kijk. Toen dacht ik wel: wow, voetballen is écht heel leuk. Ik ben voetbal veel serieuzer gaan nemen. Ik was er meer met mijn hoofd bij. Voor die tijd vond ik het wel best om bijvoorbeeld in de B2 te zitten. Ik hoefde niet per se iets te bereiken met het voetbal. Maar sinds dat seizoen van Ajax wil ik de hoogste

'Spelen in het eerste is het mooiste wat er is'

teams halen”, legt Van Bakel uit. Dankzij het Ajax van het seizoen 2018/2019 kan GJS dit seizoen dus bouwen op de tomeloze inzet van de jongeling, die bij de start van het seizoen wel een valse start kende.

Na een oefenwedstrijd tegen Heuvelum en een bekerwedstrijd tegen Brabantia maakte hij tegen Woudrichem zijn competitiedebuut op zeventienjarige leeftijd. „Ik kwam er in de 75ste minuut in en tien

minuten later moest ik er alweer uit. Ik kreeg een tik op mijn enkel. Mijn enkelband was opgerekt en kon twee maanden niet voetballen. 'Wen er maar aan', zei mijn vader gelijk.”

Nadat hij weer fit was, speelde Van Bakel tot de winterstop bij de JO19-1. Vervolgens kreeg hij de vraag of hij bij het eerste wilde komen. „Dat was wel lastig, want al mijn vrienden speelden in de JO19-1 en we zouden ook divisievoetbal gaan spelen. Aan de andere kant was ik juist heel trots en blij dat ik voor GJS 1 gevraagd werd. Ik heb er wel even over nagedacht, maar uiteindelijk was ik vooral heel trots.” En dus is GJS met Van Bakel, al sinds zijn zesde actief op Sportpark Dalem, weer een jeugdexponent rijker in het eerste elftal. „Spelen in een eerste elftal is het mooiste wat er is”, vindt de jongeling, die al vrij snel zijn eerste goal te pakken had.

„Mijn eerste wedstrijd na mijn blessure was uit bij Wilhelmina'26. Het stond 0-6 en ik mocht invallen. Niels Hofman gaf een dieptebal, de keeper kwam uit en ik wipte de bal in het doel. Ik was enorm blij, ook al was het de 0-7. Ik kwam

toen voor het eerst in de krant. 'Een nieuwe jeugdspeler bepaalde de eindstand' stond er. Dat is wel heel leuk om te lezen”, vertelt Van Bakel vol trots. „Vooralsnog is het wel bij die ene goal gebleven, maar ik sta wel steeds in de basis.”

Hoewel het GJS-talent dus inderdaad de nodige basisplekken achter zijn naam heeft staan, blijft hij bescheiden: „Ik sta wel in de basis, maar ik heb nog niet het gevoel dat ik bij de eerste elf hoor. Ik geniet er gewoon van dat ik elke keer mag spelen en daar ben ik heel trots op. Mijn vader en moeder horen langs de kant ook weleens mensen praten over mij. 'Die nummer 12 zit er wel lekker in', zeggen ze dan bijvoorbeeld. Dat is erg leuk om te horen.”

Waar Van Bakel, die zelf het liefst links- of rechtshalf staat, aan te herkennen is? „Mijn mentaliteit, ik zet altijd door, ook al is de tegenstander een kop groter. En...”, zo besluit hij lachend. „Mensen hebben het altijd over mijn manier van lopen. Ik heb een typisch loopje. Mijn ouders zeiden vroeger ook altijd dat ik van vijftig meter al te herkennen was. Ik vind het prima hoor.”

STERK
IN

ONTWERP PRINT SIGN

VEELZIIDIG
VERRASSEN

 GCC print professionals > gcc.nl

Specialist in Plaatstaal, Roestvaststaal en Aluminiumplaat

Pluspunten Van Straten Sheet Metal BV:

- Hoge service door persoonlijke benadering
- Snelle reactie op aanvragen en opdrachten
- Door uitgebreid netwerk zeer concurrerende prijzen

Meer info bel!
0183 30 32 53

VAN STRATEN

SHEET METAL B.V.

Kerkstraat 22 • 4285 BB Woudrichem • Telefoon: 0031 183 303253 • Fax: 0031 183 307035
E-mail: Fred@vanstratensheetmetal.nl • Internet: www.vanstratensheetmetal.nl

VROEGH

installatietechniek

DE
VERBINDENDE
SCHAKEL

Haarweg 11, 4205 NC Gorinchem
Tel: 0183 - 63 60 96
info@vroegh.nl www.vroegh.nl

amari metals

Aluminium | RVS | Staal

Amari Metals B.V.

Tuinschouw 6, 4131 MD Vianen
The Netherlands
Tel. +31 (0)88 - 11 89 400
www.amarimetals.nl

TOMMY NETTEN

WOONINRICHTING

Edisonweg 3 - Gorinchem
Telefoon 0183 - 632376 - Fax 0183 - 632483

- Tapijt
- PVC vloeren
- Gordijnen
- Karpetten
- Laminaat
- Zonwering

WWW.TOMMYNETTEN.COM

**PVC
VLOEREN
SHOP**

**RAAM
BEKLEDING
SHOP**

Na nieuwe verhuizing blijft Bart van Andel honkvast bij Woudrichem

Bart van Andel (25), op dit moment middenvelder bij Woudrichem, werkt in de bouwwereld, een sector waar altijd handjes tekort zijn. „Het is ongelooflijk druk. Het is bijna niet bij te houden. Maar prima hoor, want vervelender is het als je geen werk hebt.“

**Tekst: Wout Pluijmer
Foto: Jan Noorlandt**

Van Andel, geboren Gorinchemer, is opgeleid bij GJS maar vanuit het tweede elftal naar het kleinere, maar vooral knusse SVS'65 in Spijk gegaan. Daar haalde hij onder trainer José van der Ven snel het eerste elftal. In de aanvalslinie speelde hij met Willem Looijen, als hij fit was.

Na zijn verhuizing naar Woudrichem bleef Van Andel nog twee seizoenen in Spijk voetballen. Uiteindelijk koos hij, net als zijn vader René vroeger, er toch voor om in het vestingstadje te gaan voetballen. „Ik heb er geen spijt van gehad, hoor. In mijn eerste seizoen bij Woudrichem speelde ik vooral in het tweede team. Vorig seizoen sloot ik aan bij het eerste elftal van trainer Piet Saaman.“ Dit seizoen, met trainer Gerrie Schaap,

Middenvelder Bart van Andel gaat de strijd aan in derby tegen Sleeuwijk

is het moment van zijn echte doorbraak in de tweede klasse. „Een trainer met een vlotte babbel, met die Amsterdamse ondertoon. Een vakman, die zich al heel lang in het voetbal beweegt. Aanvankelijk

speelde ik in de voorhoede, maar door blessures binnen de groep ben ik een linie teruggezakt naar de rechterkant op het middenveld.“ En dus staat ook Bart van Andel lang niet iedere week op dezelfde

positie. Diepe spits, net daarachter, of zelfs als echte middenvelder, het maakt Van Andel allemaal niet zoveel uit. „Natuurlijk is het leuk om doelpunten te maken of assists te geven, maar ik ben ook een speler die de bal graag heeft en betrokken is bij het spel. Zegt dan: „Ik heb wel moeten wennen, want ik kwam uit de vierde klasse. Dit is toch twee treetjes hoger. Onlangs nog tegen SVW, daar lopen alleen maar technische spelers. Dan is het voor mij aanpoten. De 5-2 overwinning op GJS deed toch wel wat met mij. Ik kon daar nooit het eerste elftal halen. Nu sta ik aan de andere kant en win je zo gemakkelijk van maatjes als Quincy Bartens, JP Nieuwersteeg en Rob van den Boom.“

Afgerond

Woudrichem speelt al jaren bovenin mee in de tweede klasse. Dit seizoen kreeg de ploeg het opeens lastig. Na een slechte serie moest heel even serieus naar beneden gekeken worden, maar twee dikke overwinningen, op Sleeuwijk en GJS, gaven de ploeg lucht. Na GJS ging dit blad naar de drukker, dus als u dit leest is bekend hoe Woudrichem het seizoen heeft afgerond.

Van Andel: „Ik denk dat de trainer het tactisch goed heeft neergezet. Hij heeft routinier Wim Holster erbij gehaald. Hij brengt ongelooflijk veel rust en zet iedereen op de goede plaats. Er is een knop omgegaan. Er is weer volop strijd en dat past bij Woudrichem. Ik heb het gevoel dat het bij ons, met die supporters erachter, wel goedkomt.“ Van Andel prijst zich gelukkig. „Ik heb nooit blessures. Kijk eens naar Wilty Schaap, die moet weer aan zijn knie geopereerd worden. Hij is blij als hij in april volgend jaar weer kan voetballen. Wij gaan hem missen.“ Sinds begin mei woont Bart van Andel samen met zijn vriendin in Hoornaar. „Nee, van SteDoCo hebben ze nog niet gebeld, haha. Dat zou weer drie klassen omhoog zijn. Wel een heel flinke stap. Nee hoor, dat is gekkigheid, ik blijf lekker bij Woudrichem. Ik rij wel drie keer in de week de Merwedeburg over. Het is een club vergelijkbaar met SVS'65. Er heerst een gezellige dorpse sfeer. Het is er altijd druk en gezellig. In Woudrichem ben ik voorlopig nog niet klaar. Ik zie geen aanleiding om nu ondanks onze verhuizing bij SteDoCo te gaan voetballen.“

Telg Senna uit de voetbalfamilie Kant loert op basisplaats bij Woudrichem

Wilty Schaap maakt zich op voor nieuwe operatie

Woudrichem-routinier Wilty Schaap is voorlopig uit de roulatie. In de linkerknie is opnieuw van alles mis. Half juni weet hij wat er precies allemaal kapot is en hoe het verder gaat. „Na het beoordelen van de MRI-scan is wel duidelijk dat een kruisband volledig afgescheurd is, de buitenmeniscus kapot is en daarnaast al het kraakbeen weg is. Erger kan bijna niet“, reageert de Woerkumer geschrokken. Zaterdag 7 mei ging het weer eens helemaal mis voor Schaap.

De aanvoerder van Woudrichem leek in een duel met SVW-spits Musab Abdirahman de bal te veroveren. Bij het neerzetten van zijn linkerbeen hoorde hij weer dat akelige gekraak in de knie. „Ik verging meteen van de pijn. Het was even niet te verdragen. Het geluid herkende ik overigens, want in 2016 scheurde ik in dezelfde knie een kruisband af en was de meniscus kapot.“ Schaap - hij wordt binnenkort 31 jaar - peinst er niet over om al met voetballen te stoppen. „Ik ga ervan uit dat in het Beatrixziekenhuis chirurg Raymond Nelis (voormalig topscorer van Woudrichem, red.) de knie weer op orde krijgt. Ik bereid mij na de operatie voor op weer een periode van negen maanden sportschool en zwemmen.“ Doorrekenend wordt duidelijk dat Schaap mogelijk pas volgend seizoen in het voorjaar weer op het veld staat.

Senna Kant (19) kwam in het seizoen 2021-2022 bij de selectie van trainer Gerrie Schaap. De jonge Woudrichemer is wat je noemt super multifunctioneel. Schaap posteerde hem al in alle linies.

**Tekst: Wout Pluijmer
Foto: Jan Noorlandt**

Senna Kant - hij begon dit seizoen bij het tweede elftal - is eigenlijk een middenvelder, maar dat scharnier is bij Woudrichem al jaren sterk bezet met Danny Schaap, Jamie Goemaat en Tim Saaman. „Dan is het kijken wat het beste bij mij past. Dat is nu vaak rechtsback of centraal achterin“, weet Kant. Ook weet hij dat zijn moment gaat komen. Goemaat twijfelt al over zijn voetbaltoekomst. De jeugd komt eraan want op de linkerflank lijkt de jonge Rick Naaijen door te breken. In de derby tegen Sleeuwijk was de snelle vleugelspits vaak ongrijpbaar. Kant: „Ik ben in de thuiswedstrijd tegen Wieldrecht aan een knie geblesseerd geraakt. Een vreemd moment, want bij een voorzet schoot mijn knie op

slot.“ Senna Kant komt uit een echte voetbalfamilie.

Vader Patrick en opa Jan Kant kwamen uit voor Rijswijkse

Concentratie aan de bal bij Senna Kant

Boys. Zijn moeder Silvia had nooit zoveel met voetbal tot haar zoons Senna, Noah en Mika lid werden van de v.v. Woudrichem. „Ik vind het leuk om ze bezig te zien en probeer er altijd te zijn als ze moeten voetballen. Soms is dat lastig als ze alle drie tegelijkertijd spelen, maar met Patrick en opa en oma staat er altijd wel iemand langs de lijn.“ Silvia rijdt al ruim tien jaar met plezier naar uitwedstrijden, bekommert zich om wasmanden vol met voetbalspullen, maar is vooral supporter van haar jongens. Vader Patrick Kant voetbalde tot zijn 27e in het eerste van de Rijswijkse Boys tot hij in een ongelukkig duel een kruisband afscheurde. Vanaf het moment dat Senna ging voetballen is hij jeugdteams gaan trainen. Silvia: „Patrick is erg leuk met kinderen, altijd positief, maakt grapjes tussendoor, brengt rust in het team en kan luid en duidelijk coachen.“ Patrick: „Hopelijk zie ik ze ooit alle drie tegelijkertijd in het eerste spelen! Of die droom uitkomt... als het aan onze boys ligt wel.“

WONINGINRICHTING -AANHUIS.NL

- Buitenzonwering
- Horren
- Vloeren
- Kasten
- Behang
- Raamdecoratie
- Gordijnen

Voor uw gehele woninginrichting!

ROYAL SHADOW
WONINGINRICHTING & ZONWERING

Mogelijkheid tot advies door onze interieur styliste.

Haarweg 2-c || 4212 KJ || Spijk (in tuincentrum Ranzijn) || 0183-619517
info@royalshadow.nl || www.royalshadow.nl

**BOUW
PARTNER**

BÜLLER
BOUWMATERIALEN

 SINDS 1855

Hout
Sanitair
Dakpannen
Gereedschap
Prefab vloeren
Gevelbekleding
Bouwmaterialen

0183-563044

info@büllerarkel.nl

Vlietskade 4002 Arkel

Jari van Baalen kan maar niet wennen aan tegengoals: 'Echt vervelend'

Een paar seizoenen lang wist Arkel-doelman Jari van Baalen amper wat tegengoals waren. Hij ontving prijzen als minst gepasseerde doelman van de regio en de kampioenschappen werden in Arkel aaneengereggen. Het huidige seizoen is dan ook even wennen voor hem.

2017/2018: 15 goals tegen, Arkel kampioen van de vierde klasse
2018/2019: 24 goals tegen, Arkel kampioen van de derde klasse

**Tekst Tim Hartman
Foto Jan Noorlandt**

Van Baalen en zijn verdediging kregen in bovenstaande seizoenen terecht veel lof. De Arkel-defensie stond als een huis en vormde daarmee de basis voor de gloriejaren op Sportpark Schoonzigt. In twee seizoenen tijd kreeg Arkel 39 goals tegen. Een aantal dat dit seizoen al tien wedstrijden voor het einde van het seizoen op de teller stond. „Ik heb dat echt nog nooit gehad, joh. Zó veel tegengoals”, zegt Van Baalen, die duidelijk niet blij is met de statistieken van het huidige

'Arkel hoort wél in de tweede klasse'

seizoen. „Misschien dat ik een seizoen uit het begin van mijn jeugd vergeet, maar bij GJS in de A1 en

B1 hadden we ook nooit meer dan twintig tegengoals. Het is echt vervelend, even wennen.”

Bij het ter perse gaan van deze krant is Arkel nog altijd in een hevige strijd om lijfsbehoud verwikkeld in de tweede klasse. Vooral te wijten aan de eerste seizoenshelft. Daarin werd onder meer met 5-1 verloren van hekkensluiter Sleeuwijk en ook tegen titelkandidaten SVW (5-0) en Roda Boys (5-2) kreeg Van Baalen er vijf om de oren: „We hebben in die eerste seizoenshelft veel tegengoals gekregen. We speelden altijd leuk mee, maar als we dan een goal tegen kregen, waren we helemaal van slag. Dan lieten we de koppen hangen, vergaten we te blijven voetballen en kreeg je er zomaar nog twee of drie om je oren. Ik heb me nog nooit zo kansloos gevoeld als bij SVW-uit.” Dat Arkel werd geteisterd door blessures hielp ook niet mee: „Ik denk dat we niet één keer in dezelfde opstelling hebben gespeeld. Ik had vaak elke week een andere verdediging voor me. Dan verloor je weer met 4-0 en ging het in je kop zitten: waar is mijn oude niveau gebleven? Ik heb ook een periode gehad dat ik bij wijze van drie van de vier ballen tegen had kunnen

houden, maar gewoon meeding in de malaise van het team. Je gaat toch nadenken: wat kan ik nu nog meer doen om minder tegengoals te krijgen? Je praat er met je verdedigers over. Ik had er ook graag met een keeperstrainer over willen praten, maar die heb ik helaas niet het hele seizoen gehad. Je kan steeds wel zeggen 'we spelen leuk mee', maar bij mij heerste vooral de vraag: ga ik nog een keer een bal pakken?”

Van Baalen was zelf het gehele seizoen fit en zag zijn ploeg langzaam uit het dal krabbelen: „Ik heb weleens gedacht dat Arkel misschien niet goed genoeg was voor de tweede klasse, maar dan ga je weer wedstrijden winnen en dan denk je: zie je wel! Zelf keep ik de laatste weken ook weer op mijn oude niveau waarbij ik echt ballen pak waarbij ik denk: 'Poh, zie je, ik kan het wél gewoon'. Terwijl ik in de eerste seizoenshelft ballen om m'n oren kreeg van dertig meter en je denkt: 'Waar ben ik toch allemaal mee bezig'? Nu is er wel weer volop geloof. Arkel hoort wél in de tweede klasse.”

Björn van Hoogdalem vol vertrouwen na wéér een kruisbandblessure

Björn van Hoogdalem (28) was bij Arkel weer helemaal terug en fitter dan ooit. Totdat hij in februari wéér zijn kruisband afscheurde. Dezelfde als in 2019. „Ik dacht meteen: nu kap ik er écht mee.”

**Tekst Tim Hartman
Foto Jan Noorlandt**

30 april 2019 en 10 februari 2022. Mocht er ooit een boek over het leven van Björn van Hoogdalem worden gemaakt, dan gooit hij die twee pagina's direct de openhaard in. Het zijn de twee data waarop precies dezelfde kruisband afscheurde. „Na die eerste keer heb ik er lang over gedaan om echt fit te worden, maar voor mijn gevoel had ik eindelijk mijn niveau van toen ik bij Unitas speelde weer te pakken. Ik zou ook de marathon van Rotterdam gaan lopen dus was hartstikke fit. Ik was écht weer terug”, vertelt Van Hoogdalem. Des te sneuer was het dat het op 10 februari van dit jaar dus wéér fout ging. „Youri de Jong werd aangegooid en de bal was net niet hard genoeg. Ik zette mijn voet ertussen en had de bal ook, maar Youri draaide op dat moment precies weg. Mijn lichaam draaide mee, maar mijn voet bleef staan. Ik hoorde twee keer 'krak' en gilde het uit van de pijn. Ik wist: dit is weer mis. Ik dacht eigenlijk dat het nog meer dan alleen mijn kruisband

was, omdat ik het twee keer hoorde kraken. Ik huilend dat veld af. Het voelde heel definitief, zeker omdat het de tweede keer was.”

Alle gedachten gingen direct weer terug naar april 2019 nadat hij van Altena teruggekeerd was bij Arkel. „Het was op precies hetzelfde veld. Toen was er alleen niemand in de buurt. Maar inmiddels voelde het niet meer als mijn zwakke knie. Ik had goed gerevalideerd en ging er vol in. Anders had het ook niet meer gehoeven voor mij. Maar ik had gewoon weer het vertrouwen dat ik normaal kon voetballen, ik was echt weer terug. Ik stond dan misschien niet als eerste op het formulier, maar had wel weer verdiend dat ik elke

wedstrijd mocht spelen.” Dat Van Hoogdalem zich na veel blessureleed terug in het elftal had geknokt bij Arkel maakte het voor hem dan ook extra pijnlijk: „Ik was er écht weer en zei ook meteen uit emotie: nu kap ik er echt mee. Bij een kruisbandblessure weet je gelijk dat je er minstens twaalf maanden uit bent. Tenzij je Memphis Depay heet. Ik belde gelijk Milou (zijn vriendin, red.) op: mijn knie is weer verrot.” De timing van zijn tweede kruisbandblessure was daarmee tamelijk dramatisch te noemen. Niet in de laatste plaats ook omdat zijn vriendin Milou op het punt van bevallen stond. Twee weken na het oplopen van zijn kruisbandblessure werd Van Hoogdalem vader van dochtertje

Kae. „Ze zeggen dat ze op mij lijkt. Nu zijn we thuis een team met z'n drieën. Ik vind het echt mooi. Maar ik wil straks wel weer op zaterdag naar de voetbal”, zegt hij lachend.

Niet per se om in weer in het eerste elftal te komen, maar wel om nog een balletje met zijn vrienden te trappen in een lager elftal. „Uiteindelijk wil ik weer het veld op. Dat hoeft niet in Arkel 1. Misschien komt dat omdat het de tweede keer is of omdat die kleine er nu is. Maar ik voetbal al 24 jaar en word echt chagrijnig als ik op zaterdag helemaal niet naar het veld kan. M'n vrienden geloven me nog niet helemaal, maar zoals ik er nu in sta hoef ik echt niet terug te keren in het eerste.” Van Hoogdalem, die nog in afwachting is van zijn operatie, richt zijn pijlen voor nu op januari 2024. Voor die tijd wacht een lang revalidatietraject. „Ik zie er niet tegenop, ook omdat ik de eerste keer echt keihard heb getraind, heel gedisciplineerd. Ik ben vastberaden om dat nu weer te doen. Er was ook een optie om niet te opereren, maar de dokter heeft me het vertrouwen gegeven dat mijn knie weer kan functioneren zoals het hoort.”

Je bent dus niet bang dat het straks nóg een keer zal gebeuren? „De arts zei dat het in deze situatie bij elke knie gebeurd zou zijn. Natuurlijk is het risico in een derde

elftal niet minder dan in een eerste elftal, maar ik wil het nu met mijn revalidatie wel nog extra rustig aan doen. Er zit geen haast achter, want ik hoop dat ik in het vriendeneelftal nog makkelijk vijftien jaar meekan. Als ik daar nog welkom ben natuurlijk... Ik zei na Altena al dat ik met ze zou komen voetballen dus ze zeggen weleens gekschendend dat mijn kans verkeken is, maar ik hoorde dat ik komend jaar alvast op de bank mocht komen plaatsnemen. Ik wil gewoon het gevoel van die voetbalzaterdag behouden.”

Milou, die op de achtergrond met kleine Kae het interview aanhoort: „Ik ga straks ook gewoon op zaterdag weer werken hè.”

Van Hoogdalem lacht: „Gelukkig heeft Kae nog twee opa's en twee oma's die het helemaal prachtig vinden dus dat komt wel goed. Je kunt wel gaan kijken als toeschouwer, maar dan hoor je er toch niet écht bij. Ik kan me echt niet voorstellen dat al mijn vrienden op zaterdag aan het voetballen zijn en dat ik dan thuis zit. Dat trek ik gewoon niet.” 2024 staat zodoende met rood omcirkeld: „In januari hoop ik dan weer te voetballen en ik hoop dat jaar ook alsnog de marathon in Rotterdam te kunnen lopen. Dat zou een mooi einde van het traject zijn.”

'Ik zei meteen: nu kap ik er echt mee'

Sport Medisch Adviescentrum Midden-Rivierengebied

Sportspreekuur, locatie Beatrixziekenhuis

Blessurebehandeling • Gezondheidsklachten bij sport
Preventief sportmedisch onderzoek • Deskundige begeleiding

Spreekuur:

Volgens afspraak op vrijdag van 9.00 tot 15.00 uur.

Groot sportmedisch onderzoek:

Dinsdag- en woensdagavonden: Beatrixziekenhuis in Gorinchem

De preventieve en gerichte sportmedische onderzoeken zonder fietstest kunnen ook tijdens de spreekuren overdag.

Afspraak maken

Voor een afspraak kunt u op vrijdag rechtstreeks bellen met het Sport Medisch Adviescentrum. Zij zijn bereikbaar van 8.30 tot 16.30 uur via telefoonnummer (0183) 64 4671 of via de mail: sportgeneeskunde@rivas.nl.

www.smagorinchem.nl

Maik Kemmeren is, na enige twijfel vooraf, volledig geïntegreerd bij Sleeuwijk

Sleeuwijk-trainer Antoine van Pelt zocht scorend vermogen. Hij kwam uit bij Maik Kemmeren, die hij goed kent vanuit de periode dat hij bij de clubs uit Sprang-Capelle voetbalde en als trainer actief was.

**Tekst: Wout Pluijmer
Foto: Jan Noorlandt**

„Ik heb lang getwijfeld of ik het moest doen. Met SSC'55 speelde ik in de vierde klasse en Sleeuwijk is wel twee klasse hoger. Kon ik het niveau wel aan? In gesprekken met Danny Biemans, bij Sleeuwijk verantwoordelijk voor technische zaken, kreeg ik het vertrouwen en heb ik in 2020 de stap gezet.” Snel werd duidelijk dat Sleeuwijk en SSC'55 vergelijkbare verenigingen zijn. Uiterst sfeergevoelig. Dat werd duidelijk toen Kemmeren de thuiswedstrijd in een volgepakt sportpark De Roef tegen Woudrichem speelde. „Ongekend, zo druk als het met name aan de kantinekant was. Compleet carnaval.” Kemmeren (22) kwam in Sleeuwijk binnen in het seizoen dat de competitie na een wedstrijd of vier, vijf, werd afgebroken. „Het klinkt gek, maar dat

Creativiteit van Maik Kemmeren moet Sleeuwijk verder helpen

heeft mij wel geholpen. Ik heb week in week uit met de nieuwe spelersgroep kunnen trainen, daardoor verliep de aansluiting bij het niveau makkelijker. Het heeft ertoe geleid dat ik nu basiskracht ben.” Als Van Pelt kiest voor het systeem met twee

spitsen, dan is Kemmeren het aanspeelpunt voorin. Wordt er met drie spitsen gespeeld, dan wordt Maik Kemmeren met zijn snelheid aan de rechterkant geposteerd. „Het zat ons dit seizoen niet mee. Wij scoren moeilijk en krijgen soms te

gemakkelijk een doelpunt tegen.” Sleeuwijk liep in de derby bij Woudrichem in het mes. De thuisclub liet Sleeuwijk het spel maken en kwam er gedoseerd uit. De Woerkumers speelden het spelletje slim en wonnen met 4-1, Sleeuwijk nog verder wegdrukkend. Kemmeren begon dit seizoen uitstekend met in de eerste drie duels een doelpunt per wedstrijd. Daarna stagneerde het toch wel. Mede daardoor staat Sleeuwijk waar het staat: onder in de tweede klasse F. Begin mei maakte Kemmeren zich nog geen zorgen. „Wij gaan niet rechtstreeks degraderen. Sleeuwijk gaat zich via de nacompetitie in veiligheid brengen”, is zijn overtuiging. Op dit moment weet u als lezer hoe het er echt voorstaat.

Hogerop

Maik Kemmeren zou wel willen weten waar zijn plafond echt ligt. „Nu ik dit meemaak zou ik nog weleens een stap hogerop willen doen. Misschien op termijn eens kijken bij een eersteklasser.” Kemmeren heeft wel een beperking. Vanwege zijn werk bij defensie op de luchtmachtbasis in Volkel, is hij eens in de vijf weken op zaterdag niet beschikbaar. Dan moet hij werken.”

In december kwam Kemmeren in het nieuws toen hij in de wedstrijd uit bij Tricht tegen een rode kaart opliep. In de krant lazen wij het volgende bericht. 'Maik Kemmeren, spits van tweedeklasser Sleeuwijk, werd vorige week zaterdag in de uitwedstrijd tegen Tricht met een rode kaart van het veld gestuurd. Voor zijn elleboogstoot in het gezicht van tegenstander Owen Hol kreeg hij een schorsing van zes wedstrijden.' De toen 21-jarige Kemmeren baalde van zijn actie in de Betuwe. „Dat was niet slim. Bij een ingooi had ik die speler van Tricht in mijn rug. Ik maak een beweging met mijn arm en raakte hem echt per ongeluk tegen zijn hoofd. De scheidsrechter (Jerry Molenaar, red.) stond er bovenop en kon denk ik niet anders dan mij wegsturen.” Toen Kemmeren dinsdags via de mail de strafmaat vernam, schrok hij wel. „Omdat het een schorsing van meer dan vijf wedstrijden was, kreeg ik vanwege mijn leeftijd gelukkig de mogelijkheid een cursus te volgen, waardoor de straf werd omgezet naar twee wedstrijden onvoorwaardelijk en vier voorwaardelijk. Ik heb mij daar uiteraard meteen voor aangemeld.” Kemmeren kon dus weer snel voetballen.

Hecht Sleeuwijk voetbalt veelal met spelers uit eigen opleiding

Sleeuwijk moet het voornamelijk hebben van talenten uit eigen opleiding. Bratley de Boon is daar weer zo'n exponent van. Hij is de vaste linksback op sportpark De Roef.

**Tekst: Wout Pluijmer
Foto: Jan Noorlandt**

Bratley is geen doorsnee naam in Sleeuwijk. „Ik vind hem wel mooi. Mijn moeder kwam de voornaam tegen in een roman en er schijnt ook een speler bij Heerenveen gevoetbald te hebben met die naam.” Bratley de Boon verwijst ongetwijfeld naar Michael Bradley, de Amerikaanse international, die inderdaad voor SC Heerenveen uitkwam. Bratley de Boon begon op zijn zevende op De Roef tegen een bal te trappen. „Het aantrekkelijke van Sleeuwijk is dat je met de spelers waarmee je opgroeit, later ook in het eerste elftal kan komen. De club geeft geen vergoedingen, dus als er spelers van buitenaf komen moeten zij er wel een goed gevoel bij hebben. Dat moet ook wel zo blijven.” De Boon (21) vindt het top dat Sleeuwijk zoveel vrijwil-

ligers heeft die zich inzetten om alles binnen de club te regelen. De velden, de kantine, scheidsrechters, trainers en noem het allemaal maar op. „Ik heb veel bewondering voor de mensen die wat extra's willen doen voor de club.” 'Teamwork makes the dream work', liet hij eerder weten. De Boon - hij rondt op dit moment bij Avans Hogeschool in Breda zijn studie bedrijfskunde af - moest van ver komen. Vanuit de junioren stroomde hij eerst in bij het tweede elftal, dat getraind werd door voormalig Sleeuwijk-icoon Maarten de Bruijne (nu hoofdtrainer bij VVAC, red.). Tijdens de winterstop werd hij bij de selectie van het eerste elftal gehaald. „Het leuke was dat ik op mijn achttiende jaar ook meteen mee mocht op trainingskamp naar het Portugese Albufeira.” Door corona werd er even geen trainingskamp georganiseerd. „Ik heb nog niets gehoord over een trip in januari 2023. Ik hoop het wel, want het is echt goed voor een groep om een dag of vier met zijn allen in een geheel andere omgeving bijeen te zijn. Mogelijk wordt een keer voor een ander land gekozen.”

Voortvarend
Bratley de Boon is van de nieuwe generatie voetballers, hoewel er straks weer jongeren instromen. „Als je vraagt tegen wie ik altijd opkeek, dan ga ik naar andere ras-Sleeuwijkers als Pasqualle Verwoerd en Remco Viveen. Spelers die zo lang in het eerste elftal hebben gepresteerd. Pasqualle is topscorer allertijden en Remko

speelde de meeste wedstrijden ooit voor Sleeuwijk. Hij is al wat ouder, over de 40 inmiddels, maar hielp ons dit seizoen tegen Altena nog een keer bij het eerste elftal, klasse hoor. Remko - hij speelde meer dan 500 wedstrijden voor Sleeuwijk - is mijn ex-trainer en ik heb nog twee seizoenen met hem in het tweede elftal gespeeld.” Dit seizoen begon voortvarend.

„Wij wonnen van streekgenoten Almkerk en GRC'14, die beide in een hogere klasse uitkomen. Daarom was het een extra domper dat wij de eerste wedstrijd van het seizoen niet wisten te winnen. Belangrijker en een stuk leuker was wel dat wij twee wedstrijden later de derby tegen Woudrichem wonnen. Dit gaf iedereen een enorme boost.” Maar gaandeweg het seizoen zakte de ploeg toch weer weg. Sleeuwijk balanceert regelmatig op het slappe koord. Te goed voor de derde klasse, maar struikelend door de tweede klasse. Wellicht mede door corona, handhaaft de ploeg zich dit keer wat langer op tweede-klasse-niveau. Als wij dit verhaal maken is Sleeuwijk hekkensluiter maar de reddingsboei is nabij. Mogelijk hebben zij handhaving toch nog gered. De Boon wist begin mei dat er nog alleen maar finales aankwamen. „Ik vind ons veelal voetballend niet echt minder dan de tegenstanders. Maar er sluipt steeds weer een foutje in waardoor wij punten laten liggen. Sleeuwijk verloor daardoor de helft van het aantal gespeelde wedstrijden.”

Bratley de Boon komt stap te laat om voorzet SVW te onderscheppen

Multi Instruments

- Instrumentation
- Manufacturing
- Analytical

Productie, assemblage, testen, ontwerp en verkoop van:

- ✓ Industriële instrumentatie
- ✓ Instrumentbehuizingen en accessoires
- ✓ Hoge druk naaldventielen en kranenblokken
- ✓ Serie componenten en producten geproduceerd uit hoogwaardige roestvast staalsoorten
- ✓ Vlambewaking, branderbesturing- en ontstekingsystemen
- ✓ Wateranalyse monstervoorbereiding en meetssystemen
- ✓ Complete Emissie Monitoring Systemen

Edisonweg 1 - 4207 HE Gorinchem Tel.: 0183 - 628888 - Fax: 0183 - 628182
www.multi-instruments.nl - info@multi-instruments.nl

PLUS

Elbert van den Doel

Goed eten. Daar houden we van.

Openingstijden:
Maandag t/m zaterdag 08.00 - 21.00 uur!
Zondag 12.00 - 17.00 uur

**Winkelcentrum Nieuw-Dalem
Gorinchem-Oost**

RiBo

Gorinchem
Uw partner in mobiliteit

RiBogorinchem.nl

- BANDEN
- VELGEN
- APK
- ONDERHOUD
- REPARATIE
- AIRCO

PROFILE
CAR & TYRESERVICE

SUZUKI
Way of Life!

RIBO GORINCHEM

STATIONSWEG 21 GORINCHEM | 0183-62 79 99
WWW.RIBOGORINCHEM.NL

Sfeervol eten aan de Grote Markt!

Maak een keuze uit een van onze heerlijke vis- en vleesgerechten, zodat u met een voldaan gevoel kunt genieten.

DE GASTERIJ

Grote Markt 29
Gorinchem
Telefoon 0183 - 630501

7 dagen per week geopend

www.degasterij-gorinchem.nl

Jordi de Groot is weer thuis en vindt vaste grond op Scalune

Jordi de Groot is bij Schelluinen de opvolger van zijn vader Teus de Groot, die jaren in de spits speelde. De Groot (jr.) is een betrouwbare centrale verdediger.

**Tekst: Wout Pluijmer
Foto: Jan Noorlandt**

Jordi de Groot (23) is de zoon van de legendarische voormalig spits bij Schelluinen, Teus de Groot. Hij was een gemakkelijk scorende spits, die ook bekend was vanwege zijn agrarische achtergrond. Teus de Groot - hij wordt later dit jaar 62 jaar - vertrok na de wedstrijden direct naar de boerderij om te melken. De koeien van zijn vader stonden immers verderop in het dorp te wachten. Toch werd De Groot in de jaren tachtig en negentig regelmatig regiotopscoorer. Jordi de Groot: „Thuis hebben wij nog wel steeds een soort hobbyboerderij met geiten, schapen, konijnen en kippen.“

Jordi de Groot verliet Schelluinen op 11-jarige leeftijd en ging vijf jaar voor SVW voetballen. In de A-junioren kwam hij voor GJS uit. „Dat had er vooral mee te maken dat Schelluinen in bepaalde leeftijdsgroepen boven de twaalf jaar geen volledige teams had. Dit is immers maar een klein, gezellig dorp.“ De Groot (jr.) was

Jordi de Groot (23) heeft centraal achterin een vaste plaats verworven bij Schelluinen

zeventien jaar toen hij op Scalune terugkeerde. „Samen met Menno

Dekker, die volgend seizoen jammer genoeg naar Heukelum gaat. Wij

zullen hem missen. Voor mij was het belangrijk dat ik weer in het eigen dorp kon voetballen. Het was weer thuiskomen.“

Bij Schelluinen spelen traditioneel veel spelers van buitenaf. „Toen ik terugkeerde kende ik alleen de Schelluinse jongens als Damien de Jong en Roy Stuiver“, vertelt De Groot. „Wout Lems was trainer. Daarna kwamen de jaren met Philip den Haan. Een ervaren man met veel mooie verhalen. Ik had een lastige band met hem. Vaak stond ik op een positie die ik niet graag wilde. Een prima trainer verder, hoor. Vooral tactisch goed, maar hij was opeens weg.“ Halverwege het seizoen heeft Léon de Bruijn het zonder een papertje op zak even waargenomen, waarna Richard van Gils er is bijgekomen.

Voor Jordi de Groot is Léon de Bruijn Mr. Schelluinen. „Als je het over de vv Schelluinen hebt, dan heb je het over Léon. Hij is altijd zo belangrijk voor de club geweest. Wij hopen dat hij volgend seizoen naast Richard van Gils assistent-trainer wordt bij de club.“

Promotie

In zijn eerste seizoen bij de senioren promoveerde Jordi de Groot in juni 2017 in Zevenbergen met Schel-

luinen meteen naar de derde klasse.

„Voor mij was het direct raak. Het was een bijzondere wedstrijd. Wij waren al helemaal klaar met het seizoen toen de KNVB nog met deze wedstrijd tegen Smerdiek kwam. Met Léon de Bruijn in de ploeg wonnen wij gemakkelijk met 8-0. Daarna was het feest bij terugkeer in Schelluinen, inclusief een duik in de vliet.“ Vijf jaar later beleeft Schelluinen weer een prima seizoen. Drie wedstrijden voor het einde stond de ploeg op een punt van koploper GVV'63 en moet hopen op een mistap van de ploeg uit Gameren. „Wij verspeelden onze directe kansen even door een nederlaag op een doordeweekse avond tegen ONI. Jammer, want die zaterdag ervoor en erna wonnen wij van de koplopers GVV'63 en BLC.“

De Groot - hij combineert het veldvoetbal met optredens in de zaal voor Jogadores - heeft nu weer geruime tijd met trainer Richard van Gils te maken. „Met hem hebben wij een prima wisselwerking. Voordeel van deze trainer is dat hij meer naar de groepsdynamiek kijkt en het niet alleen maar over tactiek heeft. Van Gils weet als geen ander dat een goede sfeer in het team doorslaggevend kan zijn.“

Herovina-vleugelspeler Senna Zwamborn: talent, ondernemer en sponsor

Herovina had zich van dit seizoen meer voorgesteld. Na de winterstop, met de entree van het jonge talent Senna Zwamborn, schoot de prestatiecurve even omhoog.

**Tekst: Wout Pluijmer
Foto: Jan Noorlandt**

Doorgaans speelt Herovina in de vierde klasse om de prijzen, maar een matige competitie start, met slechts zes puntjes uit de eerste zeven wedstrijden, bepaalde het vervolg van het seizoen. Een opleving na de winterstop, mede ingegeven door de inspanningen van de pas 19-jarige Zwamborn, bracht de ploeg weer in de lift.

Oudgedienden kiezen hun moment om te stoppen. Spits Maarten Lievaart nam met zijn kindje in zijn armen, onlangs al afscheid van het thuispubliek. Routiniers als Kevin Steenbruggen zullen ook hun moment kiezen om te stoppen. Het is de beurt aan jonkies als Senna Zwamborn om Herovina nieuw elan te geven.

Zwamborn is een kind van Herwijnen, maar betrad op 8-jarige leeftijd voor het eerst een voetbalveld in

het buurdorp Hellouw. Hij werd gevraagd om de Waal over te steken en bij het veel grotere Nivo Sparta te komen voetballen. „Teams bij Nivo Sparta spelen op hoofdklasseniveau.“ Daar pikte Willem II hem op. In het kantoor van zijn vader hangt

nog een levensgrote poster van de toen 12-jarige Senna in het mooie shirt van de Tricolores. Hij koos steeds zijn eigen weg. Stopte bij de tijdroevende opleiding in Tilburg, deed even niets en keerde bij GJS terug op het veld bij JO19-1, maar

door corona viel het ook daar weer stil. Zwamborn was er even klaar mee en stak al zijn tijd in de ontwikkeling van zijn eigen onderneming. In zijn voetbalopleiding verloor Zwamborn regelmatig het plezier in het spelletje en stapte er dan uit. „Begrijp mij goed, eenmaal op het veld zit ik goed in mijn vel, ben ik bloedfanatiek en ga ik tot het uiterste.“

Zwamborn is de zoon van een Nederlandse vader, uit Waardenburg, en een Griekse moeder. Hij heeft vooral de Griekse looks. „Mijn ouders hebben ook een woning op het eiland Corfu, waar mijn moeder vandaan komt. Daar gaan wij met enige regelmaat naartoe. Deze zomer ongetwijfeld ook weer. Ik weet nog niet of ik op tijd terug ben voor de eerste training.“

Twee jaar geleden leek Zwamborn de stap naar Herovina al te maken. „Glenn Calor was trainer. Ik heb een aantal donderdagen meegetraind, maar er is toen niets van gekomen.“ Van origine is hij rechtervleugelaanvaller. „Maar niet zo taakgebonden. Ik pik een balletje op en maak mijn acties op snelheid. Dit is overigens een leuk team. De sfeer is belangrijk. De derde helft en de laatste

donderdag van de maand zijn hier een begrip.“

Senna Zwamborn werkt als ZZP'er deels bij zijn vader in het autoreclame- en autoschadeherstelbedrijf, dat tegen de zijlijn van het veld van Herovina is gesitueerd. Daarnaast heeft hij zijn eigen kledinglijn, Tikanis (vertaald in het Nederlands: Hoe gaat het). „Daarnaast houd ik mij bezig met carstyling.“ Hij is ongetwijfeld een van de jongste sponsors bij de club. Er hangt een reclamebord van een van zijn bedrijven. Bij de entree heeft hij een vlag wapperen. „Als het een beetje goed blijft lopen, ga ik volgend seizoen bij het eerste elftal presentatiepakken sponsoren.“

Senna Zwamborn is pas een half jaar bij de club. Kevin Steenbruggen, eveneens een kind van het dorp, debuteerde al in 1996 in het eerste elftal. Het was duidelijk dat Kevin aardig kon voetballen. Groot voor zijn leeftijd en al gezegend met een goede techniek. Later combineerde hij dat met een dodelijk schot. Bovendien pikt hij ook koppend zijn doelpunten mee. Er is niet bijgehouden hoeveel doelpunten hij voor zijn Herovina maakte. Op dit moment is hij aanvoerder van het team en bestuurslid bij de club.

Senna Zwamborn (nr. 16) redt het fysiek niet tegen de grote mannen van SVS'65 maar is ze voetballend de baas

SHAERP

CONNECTING | IT | PROFESSIONALS

BE PART OF IT!

DE VERBINDENDE FACTOR TUSSEN IT PROFESSIONALS

SHAERP! BE PART OF IT!

SHAERP faciliteert sinds 2014 op een succesvolle manier de zoektocht naar de juiste IT-professionals voor onze gewaardeerde opdrachtgevers. Hierin wordt niet blindgestaard op kennis, maar ook het karakter speelt een belangrijke rol. Op deze manier zorgen wij dat de juiste persoon aan de juiste opdracht wordt gekoppeld.

Dankzij een snelle, eerlijke en transparante manier van werken, zorgen wij voor een langdurige relatie met zowel de professionals als de opdrachtgevers. Eerlijkheid is de basis voor een duurzame relatie. Ons enthousiaste team staat klaar om gezamenlijk richting een succesvolle toekomst te varen.

Be part of IT!

OP NAAR DE VOLGENDE STAP IN JE CARRIÈRE?

Kijk dan snel op www.shaerp.nl

SHAERP

BE PART OF IT

Proud partner of ZVG

SHAERP BV
Groenmarkt 9, 4201 EE Gorinchem
T: +31 183 - 51 07 00
www.shaerp.nl

Geoffrey van der Boor (37) stopt: 'Ik heb bijna alles meegemaakt'

Geoffrey van der Boor (37) dacht een paar jaar geleden gestopt te zijn met keepen, maar er werden onverwachts toch nog wat jaren toegevoegd aan zijn fraaie keeperscarrière. Nu is het écht klaar.

**Tekst Tim Hartman
Foto's Jan Noorlandt**

Twee keer kampioen van de topklasse, algeheel kampioen van Nederland na een zinderende wedstrijd tegen Kozakken Boys, winnaar van de Super Cup, in de KNVB Beker gewonnen van FC Volendam: fraaie hoogtepunten waar Van der Boor met veel plezier op terugkijkt. Die fraaie palmares verzamelde de doelman bij FC Lienden, waar hij terecht kwam door een goed woordje van coach Dennis van der Steen, met wie Van der Boor was gedegradeerd bij Everstein „Ik trainde twee keer mee toen de coach, Hans van de Haar, zei: 'Je wordt honderd procent niet mijn eerste keeper, maar lijkt het je wat?' Ik was 29 en wilde de Topklasse meemaken, ook al was het als derde keeper."

Door schorsingen voor doelmannen Jan Schimmel en Fons Mulder stond Van der Boor in de eerste speelronde tegen HBS echter gewoon

'Ik kan met een bepaalde trots terugkijken'

onder de lat. „Zo degradeer je met Everstein naar de derde klasse en zo sta je in de Topklasse."

Het bleef bij die ene wedstrijd voor FC Lienden, maar de prijzenregen in de top van de amateurs zal Van der

Boor altijd blijven na een carrière die hem in de jeugd langs Arkel, Feyenoord (waar hij nog klasgenoot van Robin van Persie was) en RKC Waalwijk bracht. Bij de senioren keepste hij voor GJS, Unitas, SHO, Theole, SVW, SC Everstein, FC Lien-

den en Valleivogels, waarna hij op 33-jarige leeftijd dacht te stoppen. Niets was minder waar. Er volgde nog een kort avontuur bij jeugdliefde Arkel, een avontuur als keepers-trainer bij FC Lienden en nu sluit hij af bij Vuren „Na de tweede keer FC Lienden dacht ik wel: nu is het echt klaar. Totdat ik werd benaderd door Henry Wessels. Hij vroeg of ik nog een keeper kende voor Vuren. Ik zei: nou, misschien ik zelf wel. Één seizoen keepen, dacht ik. Toen kwam corona. Zo wilde ik niet stoppen. En ineens ben je 37."

Hoewel het fanatisme in het veld er nog altijd was, besloot Van der Boor rond de winterstop dat het goed was. „Ik wilde nog altijd winnen. Maar de club moet verder en je moet jonge keepers de ruimte geven. Je moet jezelf nergens te groot voor voelen. Ik ben 37, ik vind het wel mooi. De uitwedstrijd bij BLC op een dinsdagavond langs de snelweg in Den Bosch was dus mijn laatste wedstrijd. Ik stopte nog een penalty, maar mijn laatste tegengoal vloog echt stijf de kruising in", zegt Van der Boor, die nog niet weet wat hij nu gaat doen. Een rol als keepers-trainer staat hem erg aan. „Alles ligt open, ik kijk wel wat er op mijn pad komt."

FC Lienden is een logisch hoogtepunt, maar wat waren je mooiste jaren in de regio?

„Mijn periode bij SVW met Rob Colijn als trainer. We hadden een leuke groep met regionale jongens en ook veel jongens met een echt SVW-hart. We redden het toen net niet om te promoveren naar de eerste klasse. Uiteindelijk overleed Rob, wat veel impact had. We degradeerden ook. Rob was heel goed in het creëren van een team. Hij was daar een kei in, heel knap hoe hij dat deed."

Wat voor cijfer zou je jouw carrière geven?

„Moeilijk. Echt moeilijk. Ik heb bijna alles meegemaakt wat je mee kan maken, zowel binnen het veld met kampioenschappen, nacompetitie en degradatie, maar ook buiten het veld. Ten eerste het overlijden van trainer Rob Colijn. Maar bijvoorbeeld ook bij FC Lienden, waar ineens werd gestopt met het zondagvoetbal. Een cijfer kan ik moeilijk geven, maar wat ik wel kan zeggen is dat ik van 95 procent ongelooflijk blij ben dat ik het mee heb mogen maken. Dus een ruime voldoende, zeker wel. Ik kan met een bepaalde trots terugkijken."

Futsal-international Mouhcine Zerouali hoopt ZVG/Cagemax aan titel te helpen

Met de komst van international Mouhcine Zerouali hoopt ZVG/Cagemax straks de stap omhoog te maken. De vrouwen tak van ZVG speelt wel al op het hoogste niveau en eindigde, net buiten de play-offs, keurig op plaats vijf.

**Tekst: Wout Pluijmer
Foto: Jan Noorlandt**

De mannen van ZVG/Cagemax konden in het seizoen 2021-2022 de stap naar de eredivisie net niet maken. De ploeg wordt opnieuw verder versterkt. Met international Mouhcine Zerouali hoopt men volgend seizoen de stap wel te maken. Zerouali komt van zaalvoetbalgrootmacht FC Eindhoven, waar hij drieënhalve jaar onder contract stond. Het succesvolle ZVG/Cagemax vrouwenteam levert inmiddels met Daniëlle Kortlever en Kayla van den Boomgaard twee internationals.

Mouhcine Zerouali (31) is een echte Bredenaar. Hij komt uit de westelijke wijk Princenhage. Voetballen leerde hij bij Groen Wit, gelegen op loopafstand van zijn huis. „Ik heb daar 25 jaar gevoetbald, maar heb vorig seizoen een uitstapje naar PCP in Breda gemaakt." Zaalvoetbal kwam

ZVG/Cagemax aanwinst voor het volgend seizoen international Mouhcine Zerouali

op zijn pad toen hij zeventien jaar was. Hij kwam toen uit voor het Belgische Lommel United. „Daar kreeg ik mijn eerste contract en was daar in totaal drie jaar actief. Bij zaalvoetbalclub FC Eindhoven sloeg twee jaar geleden voor hem

het noodlot toe. „Toevallig in de allerlaatste wedstrijd voor de coronastop. Ik raakte geblesseerd. En dat terwijl er nog maar tien seconden te spelen waren. Ik scheurde mijn achterste kruisband af en moest revalideren. Dat duurde lang, te

lang, want het kostte mij ook het EK futsal met Oranje, dat in Nederland werd gehouden. Tot dat moment had ik er altijd bijgezet en speelde alles voor Oranje. Toen het EK begon heb ik het moeilijk gehad. Ondanks dat ik niet kon meedoen ben ik wel trots op de jongens."

Mouhcine Zerouali is de enige Nederlander die in België fullprof was, bij Halle-Gooik in Brussel. „Daar trainde ik twee keer per dag. Echt heel hoog niveau. Wij speelden mee in de UEFA Futsal Cup tegen onder meer het Portugese Sporting. Leuk om nu naar Gorinchem te komen. Ik voetbalde nog met de trainer van ZVG, Youssef El Bady, destijds een topper. Toen al leerde ik veel van hem. Ik hoop dat ik de missing link ben die ZVG straks naar de eredivisie kan brengen." Inmiddels heeft Zerouali zijn voetbalschool Future Stars Academy opgestart. Hij wil die opleiding voor het zaalvoetbal in samenwerking met ZVG, ook in Gorinchem gaan uitrollen.

ZVG/Cagemax vrouwen topsportstatus

De vrouwen tak van ZVG/Cagemax werd pas in 2017 opgezet. Na een seizoen in de Proxsys League

te hebben gespeeld stoomde het team via de hoofdklasse in één keer door naar de eredivisie. Dit seizoen eindigde de Van der Hoek-equipe op een keurige vijfde plaats. Heel bijzonder. In coronatijd mochten de ZVG-vrouwen als enige sportclub in de regio trainen en wedstrijden spelen omdat zij een topsportstatus hebben. Trainer-coach Johan van der Hoek ziet zijn ploeg in de toekomst nog wel doorgroeien. „Met de terugkeer van Kayla van den Boomgaard is er rust in het team gekomen. Zij kan de bal even vasthouden, waardoor er elders op het veld ruimte ontstaat. Deze ploeg moet binnen twee seizoenen tot de beste vier van Nederland behoren." Van den Boomgaard, spits van Unitas op het veld, is na een knieoperatie terug in de zaal en verdiende, zoals genoemd, samen met Daniëlle Kortlever een plaats in het Nationaal Futsalteam, dat onlangs de tweede ronde voor de kwalificatie van het EK bereikte. „Ik heb aanvankelijk heel bewust alleen voor de zaal gekozen. Op het veld spelen wij op heel laag niveau, maar daar ben ik wel weer begonnen." Op het moment dat dit blad verschijnt zijn de vrouwen van Unitas op het veld kampioen van de derde klasse.

Groots in genieten

Dé lekker en verantwoorde keuze in de kantine

LEKKER BEZIG!

De kantine is het hart van de sportclub. Iedereen komt er samen om te genieten van een hapje en een drankje. Met het Lekker Bezig programma willen we van de kantine niet alleen een gezellige, maar ook een gezonde plek maken. Lekker Bezig staat voor niets verbieden maar een gezonde keuze bieden. Meld jouw vereniging aan op www.sligro.nl/lekkerbezig en ontvang praktische handvaten om met verantwoorde alternatieven aan de slag te gaan.

Groots in genieten

Sligro Gorinchem
Techniekweg 8
4207 HD Gorinchem

www.sligro.nl
facebook : @sligrogorinchem
0183622072

sligro.nl/lekkerbezig

SNS Gorcum Street Soccer van Gorinchem Beweegt

goede inzet en gedrag tijdens het SNS Gorcum Street Soccer.

Streetwise Cup 2022

Een toernooi wat georganiseerd wordt vanuit het SNS Gorcum Street Soccer is de Streetwise Cup. Na 2 jaar afwezigheid wegens Corona kon het in de afgelopen meivakantie eindelijk weer doorgaan!

Het Cruyff Court aan de Sportlaan 1 in Gorinchem was het decor van de titelstrijd. Met veel fanatisme, maar met onderling respect, werd er de hele dag lekker gespeeld. Aan het einde van de dag werden de prijswinnaars in het zonnetje gezet. Naast de sportieve prestatie stond ook "Equality/ Respect" voorop!

Het toernooi is te danken aan de inzet van jongeren/'Heroes'. Deze hebben onder begeleiding van de buurtsportcoach van Gorinchem Beweegt en de jongerenwerker van The Mall het toernooi georganiseerd. Met het "Heroes of the Cruyff Court" programma biedt Gorinchem Beweegt jongeren de kans om hun talenten te ontdekken, te ontwikkelen en betrokken te raken bij hun buurt. In de voorbereiding en tijdens het toernooi worden ze gecoacht door de jongerenwerkers van The Mall en de buurtsportcoach van Gorinchem Beweegt. Zij helpen de jongeren zich te ontwikkelen en te presenteren aan de stad.

Meer info:

Wil jij ook een Hero worden? Neem dan contact op met een van de buurtsportcoaches van Gorinchem Beweegt. Contactgegevens zijn te vinden op www.gorinchembeweegt.nl Op onze website kun je onder het kopje "sportpunten in de wijk" ook alle informatie vinden over de gratis SNS Street Soccer activiteiten in iedere wijk in Gorinchem. Kom jij ook lekker meedoen?!

Samenwerking SNS Bank

Vanuit maatschappelijk oogpunt ondersteunt de SNS bank sinds 2016 het Gorcum Street Soccer project, waarbij jongeren de kans krijgen zich te ontwikkelen door het inzetten van sport als middel. Dankzij de SNS Bank hebben we de kwaliteit van de materialen, de communicatie en marketing kunnen verbeteren, daar zijn we hen erg dankbaar voor! Zo heeft iedere locatie ook dit jaar weer een eigen tas gekregen met gloednieuwe zaalvoetballen, hesjes en ballenpompen.

Ook worden de tuesdages gesponsord voor de Street Soccer teams die vanuit Gorinchem Beweegt iedere vrijdagmiddag deelnemen aan de Jeugd Proxsys-league in de Van Rappardhal. Namens Gorinchem Beweegt doen hier ieder jaar 3 teams aan mee. De teams bestaan uit kinderen die zijn geselecteerd en beloont op basis van hun

SEVENHUYSEN
Pensioen Consultancy

Uw pensioen
inzichtelijk en
begrijpelijk

Burgstraat 9 • 4201 AA Gorinchem • T 0183 666690

• E info@sevenhuysen.eu

www.sevenhuysen.eu

- Verkoop
- Aankoop
- Nieuwbouw
- Taxaties
- Verhuur

Dé woningmakelaars van Gorinchem zijn op zoek naar úw woning!

Ook snel en vakkundig uw woning verkopen? Bel ons voor een gratis waardebepaling of een verkoopadvies.

koster
MAKELAARDIJ

Havendijk 6, 4201 XA Gorinchem
0183-630030

info@koster-makelaardij.nl

www.koster-makelaardij.nl

Unitas' nummer vier: 'Watch him defend and we watch him score'

De vergelijkingen zijn vlot gemaakt als het gaat over Brandon Markham: meevoetballende en scorende centrumverdediger van Unitas-zaterdag met roots in het 'rode kamp' van Liverpool, drager van rugnummer 4 bovendien. Maar laten we de lat vooral niet zo hoog leggen. Brandon Markham heeft zijn eigen doelen: namelijk promoveren met Unitas, en bij voorkeur later nog eens.

Tekst Matthijs Daniels
Foto Jan Noorlandt

„Ja, dat is wel het uiteindelijke doel: met Unitas naar de tweede klasse”, vertelt de 24-jarige Pabo-student uit Gorinchem aan de vooravond van de beslissende fase in voetbalseizoen 2021/2022. „En sowieso met Unitas, ik heb niet de ambitie om dat met een andere club te doen. We willen nu al heel graag de derde klasse in. Volgens mij hebben we daar de groep voor.”

Brandon Markham is met zijn 24 jaar en vier seizoenen ervaring in Unitas 1 al bijna een routinier in de selectie. Die jeugdigheid, gekoppeld aan de fysieke achterstand die Unitas daardoor heeft ten opzichte van veel tegenstanders, is misschien wel de grootste drempel die genomen moet worden alvorens aanspraak

Brandon Markham: „We willen omhoog en wel zo snel mogelijk.”

te maken op de prijzen. „Maar we horen wel tot de best voetballende ploegen in de vierde klasse”, vindt hij. „Bovendien is onze selectie in de loop van het seizoen wel wat dunner geworden, maar daardoor ook veel hechter.”

Liverpool

Markham is een geboren Gorcumer, hoewel dat niet zo klinkt. „Mijn

vader komt uit Liverpool. Toen hij halverwege de twintig was is hij naar Nederland gekomen om te werken. En een paar jaar later was ik er. Ik heb veel familie in Liverpool. Normaal gesproken ga ik er regelmatig naartoe, maar door corona is het nu al een paar jaar geleden.” Zijn hart ligt bij de 'Reds', klinkt het resoluut. Het is daags na de gewonnen tweede Champions

League-wedstrijd tegen Villarreal dus hij grijnst: „Ik heb een goede dag vandaag. Als ik in Liverpool ben, probeer ik zeker naar een wedstrijd te gaan. Nu het zo goed gaat met de club is het lastiger om aan kaarten te komen, maar het scheelt als je er familie hebt.”

Naar Unitas

„Ik ben zelf begonnen met voetbal-

len bij GJS. Daar heb ik acht jaar gespeeld, maar was er een team dat per se bij elkaar gehouden moest worden. Daar was ik het niet mee eens en dus ben ik overstapt naar Unitas toen ik tweedejaars C-junior was. Vanuit de jeugd heb ik eerst in het tweede gespeeld, tot Hans Bos me bij het eerste elftal haalde.” Dat was, opvallend genoeg, als spits. „Ik heb in de jeugd overal wel gespeeld, maar bij Unitas heb ik toch vooral centraal achterin gestaan en daar sta ik ook het liefst. Maar ik ben lang en kan scoren, dus Othman Bouchaten zet me ook weleens voorin. Of hij stuurt me in de slotfase naar voren als we nog moeten scoren; om een beetje chaos te creëren, haha!” Hij heeft nog wel een sterk argument voor zijn favoriete positie: „Ik heb er tot nu toe vijf gemaakt dit seizoen, maar allemaal van achteruit.”

Een must

De nacompetitie lonkt bij de ontknoping van het seizoen, met een mogelijk cruciaal treffen met de Dordtse fusieclub GSC/ODS op de slotdag. Unitas en Brandon Markham verstoppen zich niet achter valse bescheidenheid: „We willen omhoog, zo snel mogelijk. We hebben er de kwaliteiten voor. Zelf vinden we het een must.”

Levi Slob stopt: 'Kijken of ik stil kan zitten op zaterdag'

Levi Slob (34) is bezig aan zijn laatste weken als voetballer. De man die met SteDoCo van de vierde klasse naar de Derde Divisie ging, en vervolgens ook nog met NIVO Sparta promoveerde, hangt zijn voetbalschoenen aan de wilgen.

Tekst Tim Hartman
Foto Jan Noorlandt

Eigenlijk dacht Slob in 2016, na het seizoen met SteDoCo in de Derde Divisie, al gestopt te zijn met voetbal. Hij ging een half jaar reizen en kreeg een nieuwe functie op zijn werk bij defensie. „Maar ja, toen vroegen Willem Looijen en Marvin Westerduin of ik naar NIVO Sparta kwam. We promoveerden. Toen was het: laten we voor de gezelligheid naar Spijk gaan. We dachten echt dat we kampioen konden worden, maar mede door corona liep dat anders en dit seizoen zijn we niet constant genoeg. Nu stop ik echt. Ik word 35 en wil mijn prioriteiten op orde hebben. Ik ben nog altijd druk met mijn werk en ben sinds de zomer begonnen aan een studie psychologie. Ergens moet de tijd vandaan komen”, legt Slob uit.

Hoe was het om weer in de vierde klasse te voetballen?

„Qua voetballen doet iedereen wat

hij kan. Ik ben zelf ook nooit een technisch vaardige voetballer geweest. Ik moest het altijd hebben van mijn kracht en snelheid en ben altijd meegegroeid met spelers om me heen. Het lastigste is dat er zo weinig wordt gecoacht. En de trainingsopkomst. Ik ben de laatste die mag oordelen over mensen die er niet zijn, maar ik weet van mezelf dat ik er altijd ben als ik niet weg ben voor mijn werk. Ik plan geen verjaardagen of een dagje Slagharen in als ik weet dat ik moet voetballen. Maar ik ben dus wel twintig weken per jaar weg voor mijn werk...”

En nu dus ook nog een studie psychologie.

„Ja, een universitaire studie waar ik vijf of zes jaar zoet mee ben. Die interesse in psychologie heb ik altijd gehad. Hoe worden mensen beïnvloed door hun sociale omgeving? Dat heb je bij voetbal ook natuurlijk. Als je 1-0 achter komt en er denken er vijf: dit wordt niks, dan wordt het ook niks. Hoe motiveer je mensen? De ene met fluwelen handschoentjes, de ander scheld je verrot. Bij defensie werken we daar natuurlijk ook veel aan: een team creëren, op elkaar kunnen vertrouwen, voor elkaar willen werken, de motivatie hoog houden. Ook als de situatie niet leuk is. Hoe zorg je ervoor dat je met elkaar de schouders eronder zet?”

'Het moest er een keer van komen'

Welke invloed heeft de situatie in Oekraïne op jouw werk bij defensie?

„Nu nog niet veel. Een van onze subeenheden gaat naar buurland Roemenië. Het zou goed kunnen dat ik daar ook heen zal gaan om voorbereidende werkzaamheden te treffen

of deze eenheden te begeleiden en te trainen. Ik had niet verwacht dat de situatie in Oekraïne zo groot zou worden. Overal waar je komt, word je gevraagd hoe je over de situatie denkt. Wat wij doen is zorgen dat we trainen en er klaar voor zijn als het nodig is. We waanden ons altijd

veilig en het is makkelijk bezuinigen op dingen die je niet nodig denkt te hebben, maar nu wordt Nederland daarmee geconfronteerd. Maar goed, zullen we maar afsluiten met voetbal?”

Clichévraag aan het einde van je carrière: wat was het hoogtepunt?

„Het seizoen dat we bij SteDoCo promoveerden van de eerste klasse naar de Hoofdklasse. Een leuke groep met jongens uit de regio, een leuk seizoen, Cees Lagendijk als coach: alles matchte. We werden kampioen in een knotsgekke wedstrijd waarin we met 4-3 van Sliedrecht wonnen. Dat seizoen klopte aan alle kanten.”

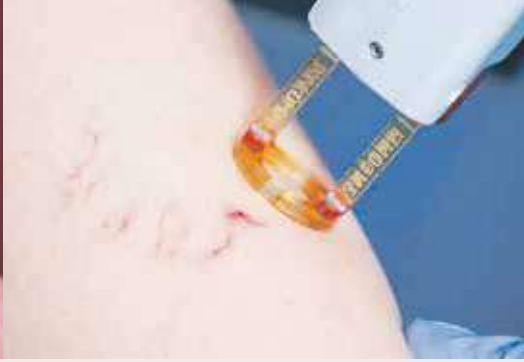
Niet bang dat je het gaat missen?

„Het moest er een keer van komen. Nu stop ik op een moment dat ik nog topfit ben. Ik vind voetballen leuk, maar je komt in een leeftijdsfase waarin je andere dingen belangrijker vindt. Het kriebelt op zaterdag ook niet per se meer. Ik ga kijken of ik stil kan zitten op zaterdag. Ik heb wel contact met jongens uit het tweede van SteDoCo, maar ook die willen op hun niveau presteren. Ik vind het leuk om met die gasten te voetballen, maar als ik iets doe, wil ik het goed doen. Ik stop nu echt met voetballen.”

U wilt een gezonde en stralende huid? Wij kunnen u helpen!

NIEUW!
Nu ook in
Gorinchem

Sinds 2004 zijn wij gespecialiseerd in lasertherapie. Onze behandelingen worden uitgevoerd op de meest veilige manier waarbij u gedetailleerd geïnformeerd wordt over het behandelproces. Dit doen wij persoonlijk én met veel passie.

Inanli
Webshop

Kijk snel op de webshop voor onze mooie producten

Behandelingen

Inanli Huidtherapie biedt verschillende behandelingen aan. Bij ons bent u aan het juiste adres voor:

- Een passend behandelplan
- Laserbehandelingen
- Definitief ontharen
- Rimpels en vlekken
- Littekens
- Acne
- Tatoeage verwijderen
- Camouflagetherapie
- Permanente make-up
- Rosacea
- Schimmelnagel

Inanli
Huidtherapie

Bel/app ons op: 06 151 907 34 | info@inanli.nl | www.inanli.nl

Locatie Gorinchem:
Smakheul 4
4201 HG Gorinchem

Locatie Culemborg:
Irene Vorrinkstraat 21
4105 JA Culemborg

Openingstijden:
Maandag - Donderdag 9:00 - 18:00
Vrijdag 9:00 - 21:00
Zaterdag 9:00 - 18:00

Ook onder een schoon dak wonen?

Dakpannen reinigen en coaten

Voor meer informatie:

**GORINCHEM
FACILITAIR**

Irene Vorrinkstraat 21, 4105 JA Culemborg

Tel: +31-634021844

info@gorinchemfacilitair.nl

GORINCHEMFACILITAIR.NL